

Proletari din toate țările, uniți-vă!

FLACARA

Nr. 9 (405) — 2 martie 1963

Elevii Școlii elementare nr. 3 din
Alexandria au pregătit, în cinstea ale-
gerilor, un frumos program artistic.

Fotografie de Elena GHERA

În toate comunele și orașele raionale cetățenii se întâlnesc cu candidații. Ei discută despre ceea ce s-a făcut și despre ceea ce vor trebui să facă de aci înainte. Fotografia noastră îl înfățișează pe cițiva dintre alegătorii din comuna Doicești (Tirgoviste) cu candidatul lor (mijloc), tovarășul Dumitru Brejboiu.

Printre cele mai noi realizări înfăptuite în comuna Golăești, Reglunea Iași, se numără dispensarul și casa de nașteri. Acestea-s dotate cu aparatură modernă și sînt deservite de doi medici, doi felceri, o soră de ocrotire și un agent sanitar.

Sediul unde vor vota cetățenii trebuie amenajat cît mai frumos. Fapt pentru care tovarășii Dumitru Tudorache (dreapta), președintele G.A.C. din Răcari (Reg. București), candidat în alegerile de la 3 marție, și Nicolae Șerbănescu, președintele statului popular comunal, iau măsurile corespunzătoare.

Mîine în întreaga țară au loc alegerile de deputați în sfaturile populare comunale și în cele ale orașelor raionale. Campania electorală, ce s-a desfășurat în ultimele săptămîni, a prilejuit numeroase întîlniri între alegători și candidații Frontului Democrației Populare. Cetățenii au discutat cu candidații lor despre realizările înfăptuite în comunele și orașele respective, ca și despre noile acțiuni ce urmează a fi întreprinse. De asemenea în aceste zile, în cinstea alegerilor, oamenii muncii au obținut însemnate succese în toate domeniile de activitate.

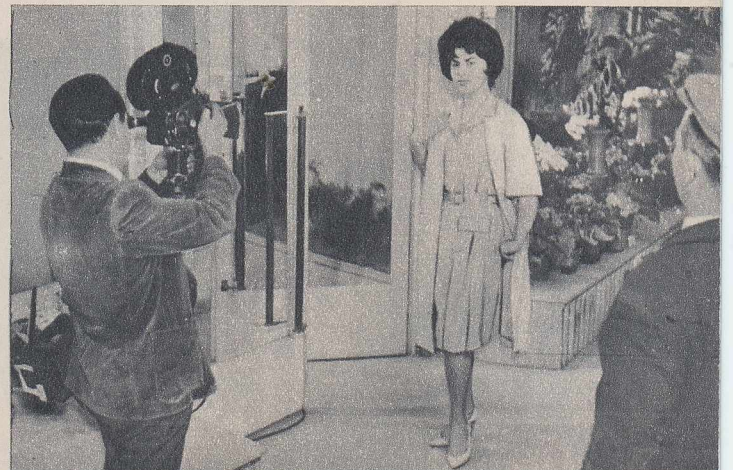

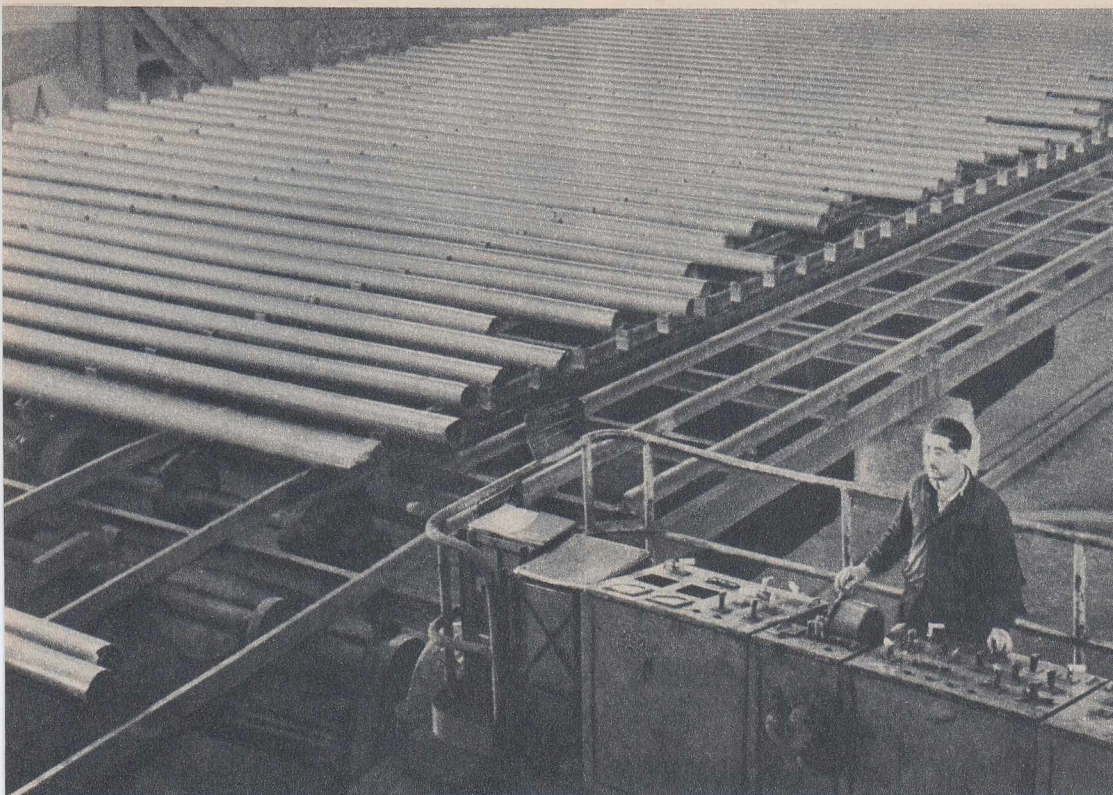
fotocronica FLACARII

La Teatrul de Operă și Balet al R.P. Romîne se pregătește opera „Logodna la mănăstire” de Serghei Prokofiev, sub conducerea muzicală a dirijorului Mihai Brediceanu și direcția de scenă a regizorului Hero Lupescu. „Este pentru prima oară cînd în repertoriul teatrului nostru intră o operă a lui Prokofiev. Ne străduim să înfățișăm adevăratul sens al spectacolului și să arătăm că avariția, setea de înavușire, mercantilismul reprezentanților claselor exploatare sînt plină la urmă înfrînte de inteligența și bunul simț al oamenilor simpli”, ne-a declarat regizorul Hero Lupescu.

Casa de mode a Uniunii cooperativei meșteșugărești din București a prezentat cîteva modele de primăvară. Cadrul ales a fost destul de original: localul florăriei din Piața Romană.

← Tot mai multe mașini și agregate de înaltă tehnicitate apar în peisajul industrial al țării noastre. Astăzi publicăm o imagine de la Fabrica de țevi din Roman. La postul de comandă al mașinilor de îndreptat țevi, operatorul Ion Tețja.

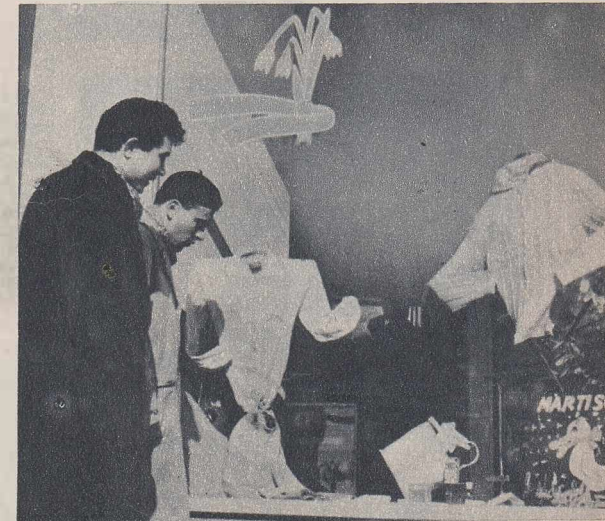

La concursul de inovații al Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei, inovatorii de la Fabrica de produse chimice organice de sinteză „SIN” din București s-au plasat pe locul I. Fotografia noastră îl înfățișează pe dr. I. Ioo (în halat alb), unul dintre realizatorii tanantului sintetic Romatan C. F., care a adus întreprinderii economii în valoare de lei 2.000.000, împreună cu un grup de ingineri și tehnicieni.

← Conducerea S. M. T. din Budești (Regiunea București) are bunul obicei ca la fiecare început de campanie să viziteze consiliile de conducere ale gospodăriilor agricole colective cu care a contractat lucrări pentru ca, împreună, să ia măsurile ce se cuvin pentru îndeplinirea la timp și în bune condițiuni a planurilor de arături, însămânțări și întreținere a culturilor. În fotografie: la sfat cu consiliul de conducere al G.A.C. din Soldanu, pe ale cărei ogoare mecanizatorii de la S.M.T. Budești lucrează de cinci ani consecutiv.

Cu prilejul decadelor cadourilor, în vitrinele magazinelor au apărut daruri pentru toate gusturile.

← Frumose sînt geșătorile de la Avrig (Sibiu). Glumele și cîntecele flăcăilor sînt acompaniate de fete din ale căror mîini ies cusăturile vestite în țară și străinătate.

„Misiunea noastră a fost îndeplinită. Vrem să eliberăm patria noastră de sub jugul imperialismului și al mizeriei. Capturând nava „Anzoategui” în plin ocean, am vrut numai să atragem atenția întregii lumi asupra situației din Venezuela” — a declarat Medina Rojas, comandantul grupului de patrioți care au capturat vasul. Autoritățile braziliene au acordat azil politic celor nouă patrioți. În fotografie: vasul „Anzoategui” în apele braziliene. ↓

Opinia publică din întreaga lume continuă să-și exprime protestul față de teroarea instituită în Irak de către elementele extremiste, după lovitură de stat de la 8 februarie. În fotografie: o patrulă militară în fața dărâmurilor fostei clădiri a Ministerului de Război din Bagdad.

← Dr. William DuBois, savant de renume mondial, eminent luptător pentru pace și pentru drepturile popoarelor africane, a împlinit 95 de ani. Autor al unor binecunoscute lucrări literare și științifice, dr. DuBois a părăsit în 1960 Statele Unite și s-a stabilit în Ghana — țară a cărei cetățenie a căpătat-o recent — și unde lucrează în prezent la elaborarea unei enciclopedii africane.

Într-o recentă conferință de presă organizată la Roma, Agostino Neto (în fotografie), lider al mișcării populare de eliberare din Angola, a demascat exploatarea uriașelor bogății ale acestei țări — diamante, aur, uraniu, petrol, trestie de zahăr, cacao, cauciuc — de către colonialismul internațional. Cercurile monopoliste străine și colonialiștii portughezi — a subliniat Neto — acționează de comun acord; imperialismul străin procură capitalurile și regimul salazarist garantează „ordinea”.

Studenții din Liège (Belgia) au demonstrat recent pe străzile orașului, în sprijinul revendicării profesorilor universitari din Liège și Gand aflați în grevă. Aceștia cer mărirea salariilor și adoptarea unor măsuri care să permită buna desfășurare a muncii științifice.

fotocronica FLACARII

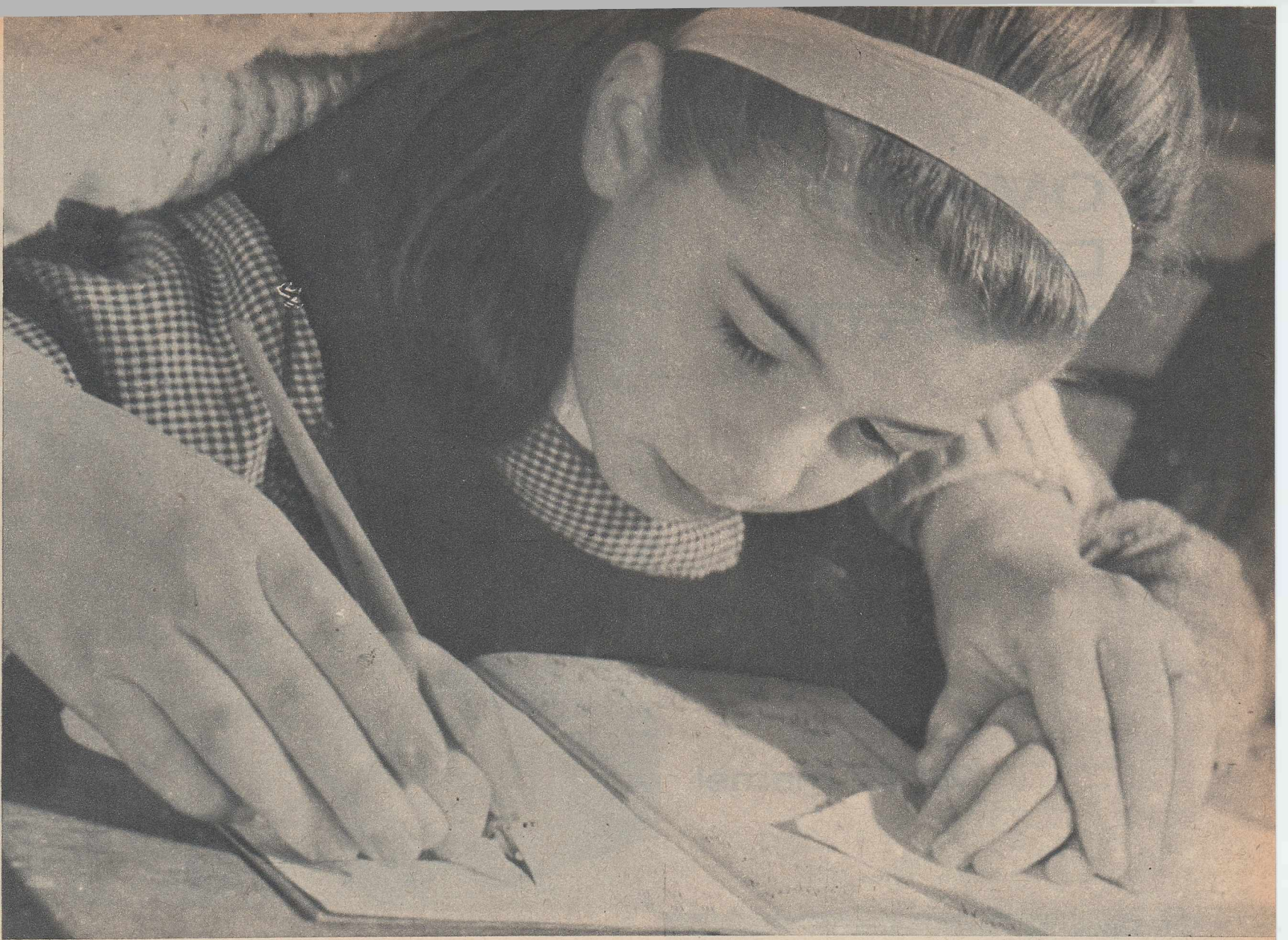

↑ Lupta îndelungată, desfășurată de cei aproape un milion de metalurgiști italieni din întreprinderile particulare și sprijinită de principalele centrale sindicale din Italia, s-a soldat cu acceptarea de către patronat a majorității revendicărilor metalurgiștilor. În fotografie: muncitorii din capitala Italiei s-au adunat într-un miting în piața din fața Coliseumului, pentru a-și exprima solidaritatea cu lupta metalurgiștilor.

Prezențe românești peste hotare

La „Theater der Freundschaft” din Berlin a avut loc premiera piesei pentru copii „Bătălia din hanza a doua” de Al. Popovici, pusă în scenă de regizorul Lucian Ciurhescu. În fotografia din stânga: o scenă din spectacol. Fotografia din dreapta înfățișează un aspect de la expoziția de artă populară românească, deschisă recent în capitala Japoniei — Tokio.

Mîinile învățătoarei

OMAGIU
DE
8 MARTIE

MÎINILE

de Nina CASSIAN

Literatura lumii, și poezia mai ales, cunoaște nenumărate omagii închinale mîinilor, aceste vibrante și expresive unelte prin care omul comunică lumii forța lui, capacitatea lui creatoare și setea lui de dragoste. Flori pe lujere înalte, de culoarea lunii, sau magnețe mari, cenușii, mîinile au fost cîntate în înfățișările lor, mai gingașe sau mai aspre, de sute de poeți care au depus pe ele sărutul versului lor.

Mă gîndesc la mîinile femeii. Nu la mîinile deformate de trîndăvie, ci la cele active, inspirate și generoase. Mă gîndesc la mîinile voluntare și precise ale femeii-chi-

rurg, la acordul exact dintre comanda creierului și gestul lor plin de răspundere; mă gîndesc la mîinile țesătoarei, pe harpa firelor vegetale sau sintetice; la mîna mamei care atinge gîtul băiatului ei, temîndu-se să nu-i vatăme frăgezimea prin mîngîierea-i prea fierbinte; la mîinile îndrăgostitei pe umerii iubitului ei și la mîinile bătrînei, ca o deltă a tuturor experiențelor, curgînd, liniștite și înțelepte, spre marea cea mare. Mă gîndesc la mîinile femeii, lucrînd cu unelte grele și exigente, la mîinile ei nobile și catifelate care nu mai sînt silite să se vîndă, să se umilească și să cerșească, la mîinile ei de stăpînă îndreptățită.

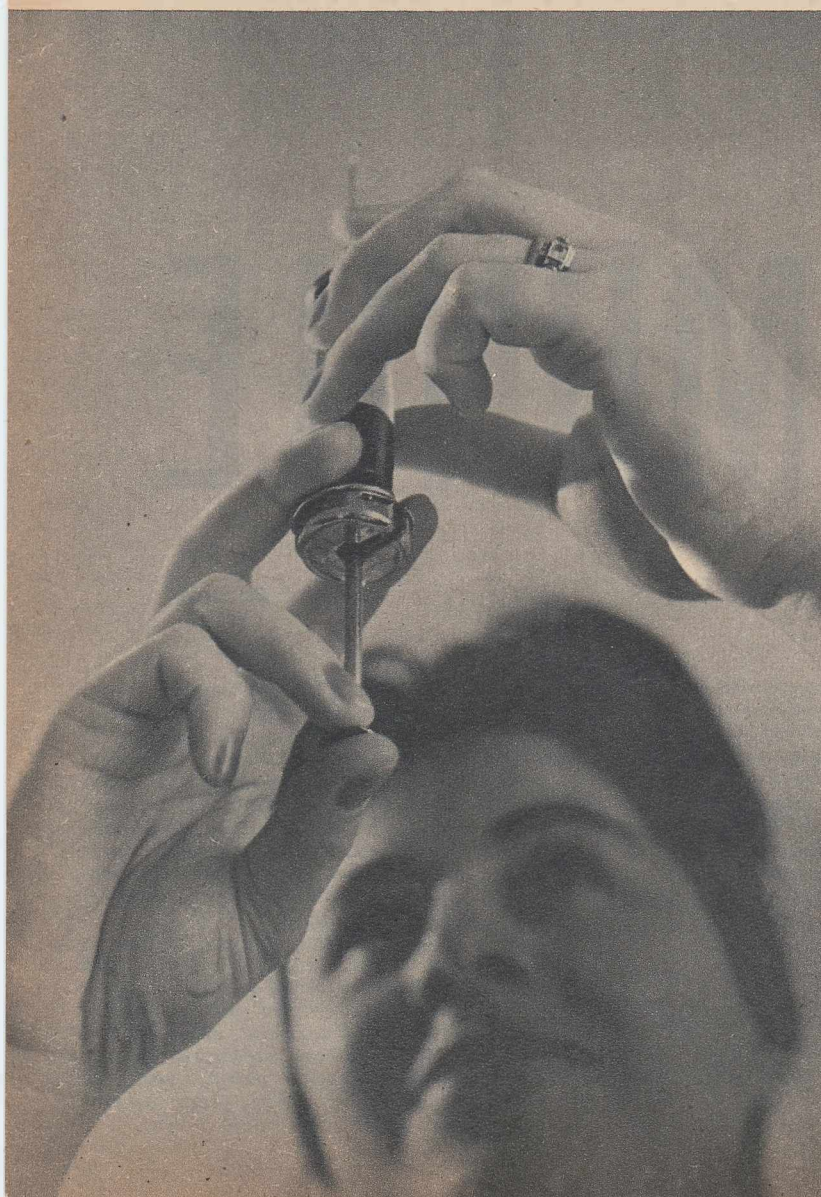
Pînă a ajunge la această demnitate, mîinile femeii au trebuit, prin ani, să-și ucidă tinerețea în cazne cumplite, în munci degradante; au fost adesea stropite de sînge aceste mîini, jignite au fost și torturate; pentru a atinge demnitatea lor de azi, au apucat patul armii revoluționare și au ținut cel mai măreț și mai dramatic veșmînt: steagul de luptă.

Slăvesc aceste mîini, în lumina lor de azi, contribuția lor robustă și atentă la mersul înainte al țării; slăvesc frumusețea lor autentică, egală cu frumusețea mîinilor bărbătești — slăvesc stringerea tovărășească a acestor mîini, plină de încredere și iubire, care asigură pămîntului căldura și pacea.

Fotografiile de
E. IAROVICI și Tr. PROSAN

**OMAGIU
DE
8 MARTIE**

Mîinile mamei

Mîinile controloarei

Mîinile doctoriței

Mîinile țesătoarei

OMAGIU DE 8 MARTIE

Mîinile dactilografel

Mîinile ingineriei

Mîinile pianistei

CARTI

Maria Banuș: „MAGNET“

Regăsim în ultimul volum al Mariei Banuș amprenta aceleiași sensibilități pe care marile adevăruri și îndatoriri ale epocii noastre o îndeamnă să-și exprime în mod direct, sub forma șoaptei, conțelunii sau a discursului, o emoție gravă și de o convingătoare sinceritate. Regăsim, ca și în restul producției ei lirice, prezența unui poet ce-și împărtășește experiența intelectuală și morală cu bucuria de a se fi eliberat, o dată cu întreaga noastră țară, dintr-o realitate a foamel, mizeriei și războiului — și de a păși, în lumina generoasă a solidarității, spre socialism. În versurile ei, Maria Banuș cîntă „Cetățile albe ca perla/Îngînd din paragini,/Și crîngul cu zîmbet, și mîerla/Sunîndu-mi în pagini“.

Trecutul care a lăsat urme adînci în amintirea poetei și provoacă ecouri îndelungate o urmărește cu imagini de coșmar („Afară de jur împrejuri și plîm la capătul lumii/o numai zăpadă amestecată cu sînge“; sau: „Mărul avea cearcă de sînge,/Și plînea, și tot ce-atingeam“). Evocarea mizeriei și a crimei, cărora poeta le-a fost martoră, se împletește în versurile ei cu chipul altor elanuri și calități care au pierit asaltate în anii dominației burgheze și ai asupririi fasciste. Satisfacția de a fi descoperit în revoluția populară o forță regeneratoare și un principiu superior, din care s-a născut o nouă concepție a vieții și o nouă școală a inimii, strănește pateticele descărcări lirice: „Cum să n-aduc osanale/Forțelor zămislitoare,/Așa cum cel vechi din chimvale,/Părintelui soare?“ În poezia „Magnet“ ideea volumului este clar exprimată: astăzi există în lume o forță care cheamă irezistibil tot ce e nobil și generozitate, tot ce e energie și idee în umanitate, cu puterea de atracție a unui magnet. Sub raza incandescentă a acestui ideal: „achele de vis coboară/Și se înalță'ntr-un văzduh real,/Cînd transdăririi se aprind afară,/Din vis ieșii, ca dragostea din val“. În dimineața acestui timp tînar, poeta străbate, „sub foșnetul metalic al porumbului/vaste cîmpii colective“, cîtrele „cetăți de cristal și aluminiu“, aprinsă de o inepuizabilă sete de frumusețe.

Meditînd la trecerea anilor, la cavalcada generațiilor și la parola de comuniune între oameni de vîrstă și de experiențe diferite, Maria Banuș înțelege că ideile leniniste vor face totdeauna să ne cunoaștem și să ne iubim.

Altă dată, gîndind la ceea ce desparte mine de azi, poeta, preocupată să descifreze semnele viitorului, ne transmite, pe același ton de meditație calmă și gravă, ideea foarte frumoasă că ceea ce va fi ne însoțește pașii neobservați și familiar, că „între mine și azi e numai un gard/și-aceia pe-alcuiri știrbit, aplicat într-o parte...“

Vorbînd despre marasmul inimii de feră și despre calvarul fascist sau despre bucuria luptei, a adevărului și a creației socialiste, sensibilitatea și gîndirea se îmbină permanent în poezia Mariei Banuș. Artă scriitoricească este de a sugera o idee ca și un simțămînt prin mijloace simple, de obicei prin evocarea unei largi game de senzații, creînd universul concret al unei clipe. De cele mai multe ori, ca de pildă în poezia „Magnet“, senzațiile sînt palpabile, imediate, și din ele se constituie ideea poetică. În odaia care miroase a mangal incins și a igrasie, dintr-un cartier proletar, mîinile unei școlărițe cu unghii roșii în ceasuri de exaltare și cu degetele pătate de cerneală stau alături de mîinile, cu unghii ciocnite, imbibate de plîitură de fier și de cărbune, ale unui muncitor. Alteleori viața simțurilor e de ordinul inefabilului. De pildă, noaptea eliberării de sub jugul fascist, euforia acelor ore „cînd vise ca săbii roșii peste flînțele noastre“, este descrisă în cadența unor senzații greu de numit și totuși precise: „Beți străbăturăm orașul/beți de-o năprasnică adolescență/Parcă eram mai înalți și căiări aplicați înainte;/Astfel goneam/prin a nopții de vis transparență...“

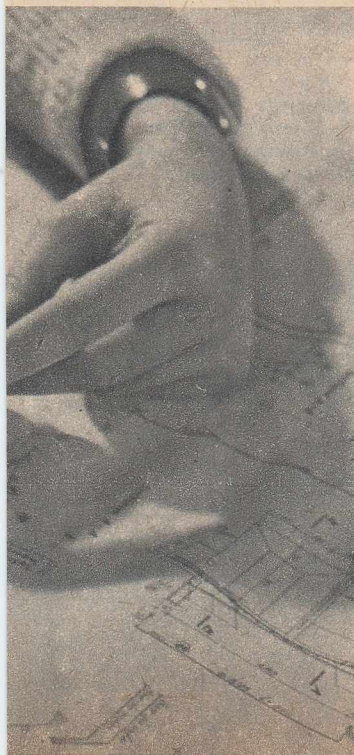
Firește, se află în volum și poezii mai puțin realizate (ca, de pildă, „Lucifer“, în care misterul nașterii vieții este tălmăcit în imagini neferice, sau versurile fără prea mare substanță închinată cuceritorilor Cosmosului), dar oblecția cea mai însemnată pe care o trecește este că tonalitatea unor poeme, expresia lor amintesc de alte volume ale poetei. Este însă, poate, acest volum, de altminteri plin de frumuseți, momentul care precede o nouă treaptă în lirica Mariei Banuș.

B. ELVIN

Mîinile cercetătoarei

Mîinile bunicii

ÎN AJUN DE ALEGERI

În anul puterii populare, orașelele, trgurile, comunele în trecut lăsate în amorțeală și nepăsare au cunoscut elanul construcției socialiste, în multiple și variate domenii de activitate.

Acum, în ajunul alegerilor de deputați în sfaturile populare comunale și ale orașelor racionale, cînd cetățenii și candidații lor fac bilanțul îndeplinirilor pe tărîm cetățenesc și-și croiesc planurile viitoarelor realizări — revista noastră prezintă cititorilor citiva însemnări de reporter și fotografiil din două orașe racionale: Alexandria și Gherla.

Într-o școală nouă, cu săli luminoase, cu laboratoare bine utilizate, și lecțiile sînt mai plăcute.

Antite

A fost odată un oraș de provincie în care viața părea să fie răstignită pentru totdeauna în cele mai expresive forme ale mizeriei. Era orașul care bătea recordul pe țară la tuberculoză, care era veșnic acoperit de praf, orașul în care știința de carte era un lux, în timp ce afacerile cu grîne și scandalurile politice erau chestiuni la ordinea zilei.

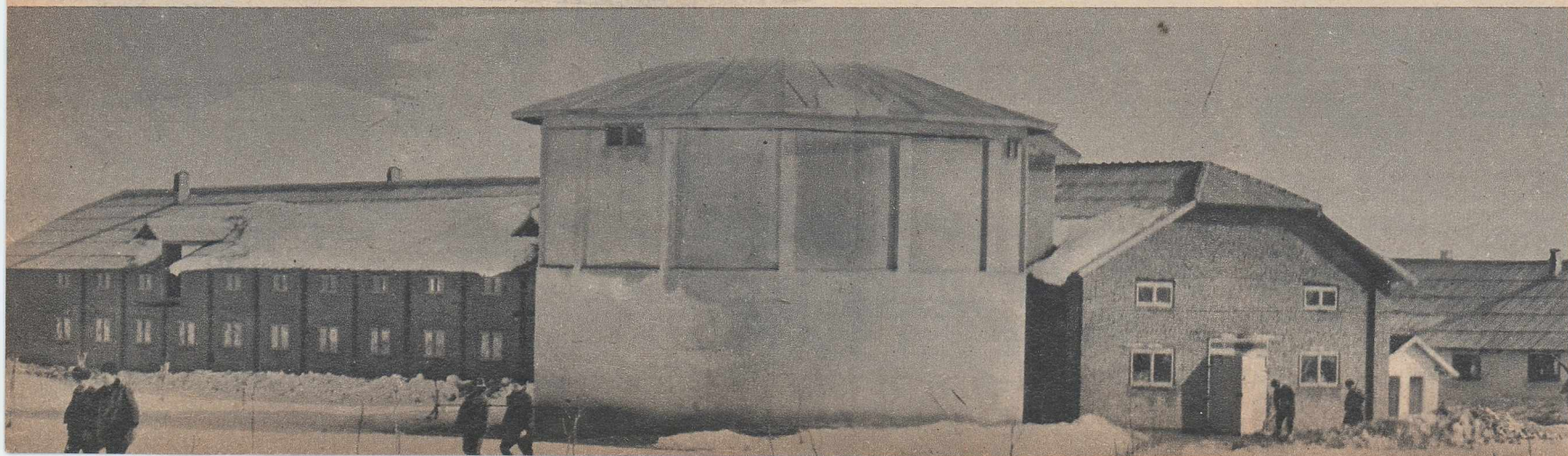
Stau mărturie despre acest trecut relatările oamenilor și statisticile, ciuntite de altfel, ale primarilor care se intitului cu obrăznicie „părinți ai urbei“ ori de cîte ori se făceau alegeri.

Orașul acesta s-a numit Alexandria. Tot Alexandria se numește și astăzi. Dar, ca în toate orașele noastre de acum, și în Alexandria moare, cu fiecă zi, cîte un semn al trecutului, iar viața nouă, optimistă, își atestă prezența în numeroase lucruri și în faptele oamenilor.

Un spectacol tragic în fiecare primăvară

Cocioabele de la marginea orașului aveau de obicei o viață foarte scurtă. Primăvara, cînd riul Vedea se revărsa peste maluri, ele

Pe locul unde s-a construit Fabrica de mobilă „Partizanul“, a fost un maidan. Fotografia noastră înfățișează doar una din secțiunile fabricii, cea de lustruit.

zele unui oraș

erau acoperite de apă și unele o porneau chiar la vale, desfăcându-se din toate încheieturile. Oamenii rămăneau fără adăpost și mai săraci decât fuseseră.

A rămas în domeniul trecutului spectacolul tragic al viiturii apelor în fiecare primăvară. Astăzi Vede a curge într-o albă nouă. La marginea orașului s-au ridicat diguri de beton, într-un modern complex hidrotehnic care captează apele, imblinzindu-le.

Complexul a apărut pe locuri unde altădată se aflau numai întinderi sterpe, acoperite cu ml și nisipuri. La conturul nou al orașului, colierul de diguri de pe malurile Vedei se adaugă ca o podoață. Iar peste spectacolul tragic al revărsărilor din primăvară a fost trasă o cortină definitivă.

Vechi și noi argumente electorale

Mergem la Muzeul de istorie a orașului. Printre exponate ne atrage atenția o biță no-duroasă, sub care se află o inscripție lapidară: „Argument electoral”. E un obiect care a avut de jucat un rol important în toate alegerile din trecut. Exista și un bătaș electoral de profesie, Ilie Bomboe, căruia îi mersese faima și care, se pare, a fost stăpînul „argumentului” de la muzeu. Pe unde trecea el — ne spune un om care l-a cunoscut, profesorul Tase Botez — rămăneau urme și se făcea liniște. Ilie Bomboe lucra tare. Ținea cu toate partidele. În Alexandria și în împrejurimi el era cineva.

— Cînd erau alegeri — își amintește profesorul — alexăndreanului i se făceau o mulțime de promisiuni: sănătate în loc de mo-

lime, canalizare în loc de noroaie, lumină electrică în loc de opaie. Gura electorilor și a candidaților burghezi promitea totul cu multă generozitate. Dar de făcut nu se făcea nimic. După ce se alegeau primari sau deputați, negustorii și avocații lor aveau alte treburi. De pildă, să fure. Pînă și banii care s-au dat pentru construcția primăriei orașului au fost dijmuiți într-atîta încît clădirea a rămas fără etaj. În schimb, primarul de atunci și-a făcut o casă de toată frumusețea.

Astăzi vremurile și năravurile acestea nu mai sînt decît o tristă amintire. În anii puterii populare lucrările edilitare din Alexandria sînt realități cu care cetățenii orașului se mîndresc — și pe bună dreptate. Amintim doar cîteva dintre ele: asfalt pe toate străzile principale, canalizare, două spitale unificate și o policlinică raională, o școală medie, un centru școlar agricol, o școală de meserii, o școală medie tehnică sanitară etc. Orașul în care în trecut se produceau numai luminări și cojoace are acum o fabrică de mobilă, cîteva mori moderne, o fabrică de cărămidă.

Alexandria lui Ilie Bomboe și a speculanților de cereale nu mai există. I-a luat locul o Alexandria care capătă contur comercial și industrial într-un ritm la care localnicii nici nu visau.

4.000 de artiști

Căutăm prin arhive și nu putem să descoperim nici o urmă de activitate cultural-artistică în vechea Alexandria și în satele ce țineau de ea. Căutăm degeaba. Nu exista o asemenea activitate. Numai cite o aproximativă cîntăreață

acompaniată de niște lăutari după ureche delecta onor clientela restaurantelor în zilele de sîmbătă și duminică.

Sîntem la Casa de cultură raională. Aflăm că aici își desfășoară activitatea numeroase cercuri pe diverse activități, în care sînt antrenați sute de oameni a căror vîrstă e foarte variată, între 8 și 60 de ani. Frontul revoluției culturale a cuprins în egală măsură orașul și satele din raion. Cităm cîteva date: 43 de cămine culturale, 11 biblioteci comunale, 34 biblioteci satești, 53 echipe de teatru, 42 echipe de dans, 28 brigăzi artistice de agitație. Numărul artiștilor amatori din Raionul Alexandria trece astăzi de 4.000. Mulți dintre ei sînt copiii și nepoții răsculaților de la 1907. Pămîntul înroșit de singele părinților lor dă, cu fiecare an, roade tot mai bogate. Jumătate din gospodăriile colective din raion sînt milionare. Artiștii amatori — țărani colectivști — le cîntă frumusețea și bogăția.

Șase evenimente în viața unui om

Nu departe de Alexandria e o comună mare, Țigănești. Pe vremuri existau aici 15 circiumi, cîteva mii de analfabeți și un număr de băcănii unde se vindea tămîie, fitil de lampă, opinci, luminări și cam atît. Vizităm cooperativa și stăm de vorbă cu gestionarul ei. Ni se dă o cifră: șase milioane. Ea reprezintă valoarea în lei a mărfurilor cumpărate de colectivști în cursul anului 1962. Acum colectivștii din Țigănești au aragazuri (2.218 bucăți), aparate de radio (1.620), mașini de cusut (602), motociclete, moșorete, scutere. Cifrele acestea vor-

Cele două gospodării colective din Țigănești au ridicat numeroase construcții zootehnice. Obiectivul aparatului nostru n-a putut să cuprindă decît o parte din ele.

Linii moderne în arhitectura Alexandriei.

besc despre nivelul de trai al colectivităților. Dar și despre munca lor spornică. Cele două gospodării colective din comună sînt milionare. Folosind o agrotehnică înaintată și mașini agricole moderne, membrii Gospodăriei colective „8 Martie” au obținut în condițiile climatice neprielnice ale anului trecut recolte medii de 1.600 kg grîu și 2.700 kg porumb la hectar.

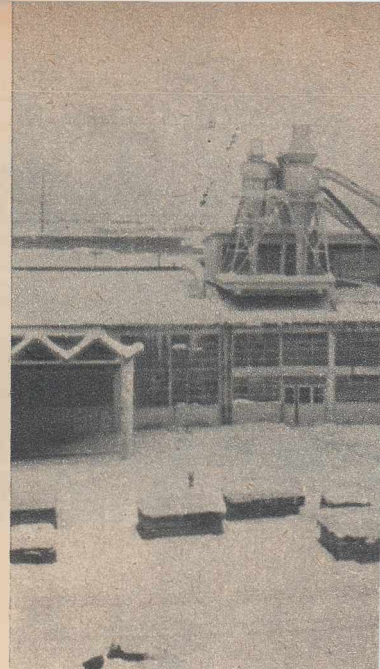
Mergem la unul din punctele de agitație din comună. Peste 50 de alegători se întîlnesc cu candidatul lor, Constantin Găvănescu. E un om voinic, în puterea vîrstei. Candidează pentru a șasea oară în circumscripția electorală nr. 29. La tot ce s-a făcut nou în comună și-a adus și el partea lui de muncă. Împreună cu cei ce l-au votat, el a muncit la construirea celor două școli noi, la înălțarea căminului cultural, la înfrumusețarea străzilor și ogrăzilor. Acum alegătorii i-au arătat necesitatea refacerii podului peste Vede. L-am întrebat pe candidat cînd va fi împlinită această dorință. Omul ne-a răspuns: „Peste cîteva zile vom

avea materialul lemnos și imediat vom trece la treabă. În primele zile ale lunii viitoare podul va fi gata”. Siguranța cu care a făcut această precizare dovedea încrederea pe care o are candidatul în alegătorii săi. În același timp, răzbătea din această siguranță și certitudinea cetățenilor comunei că și-au propus un candidat în care pot avea toată încrederea.

★

Orașul în care numai sacaua trasă de un cal aducea locuitorilor însetați o ulcică de apă în schimbul cîtorva gologani a dispărut. În locul lui a apărut altul, cu parcuri pe vechile maidane, cu clădiri a căror verticală modifică relieful locului. Avem o Alexandrie fără tuberculoză, fără analfabeți, fără negustori. Avem un oraș al zilelor noastre, în care viața nouă, socialistă, continuă să-și afirme prezența în tot mai multe lucruri și în faptele oamenilor.

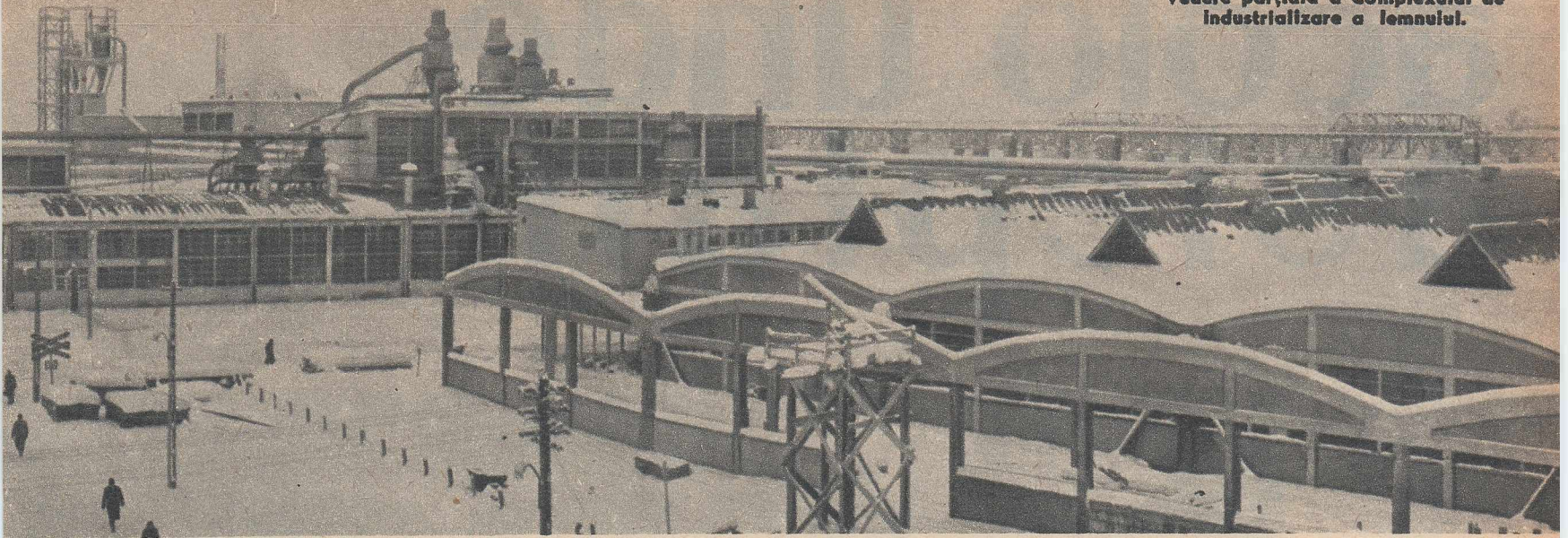
George CIUDAN
Nicolae RĂDULESCU
Fotografil de Elena GHERA

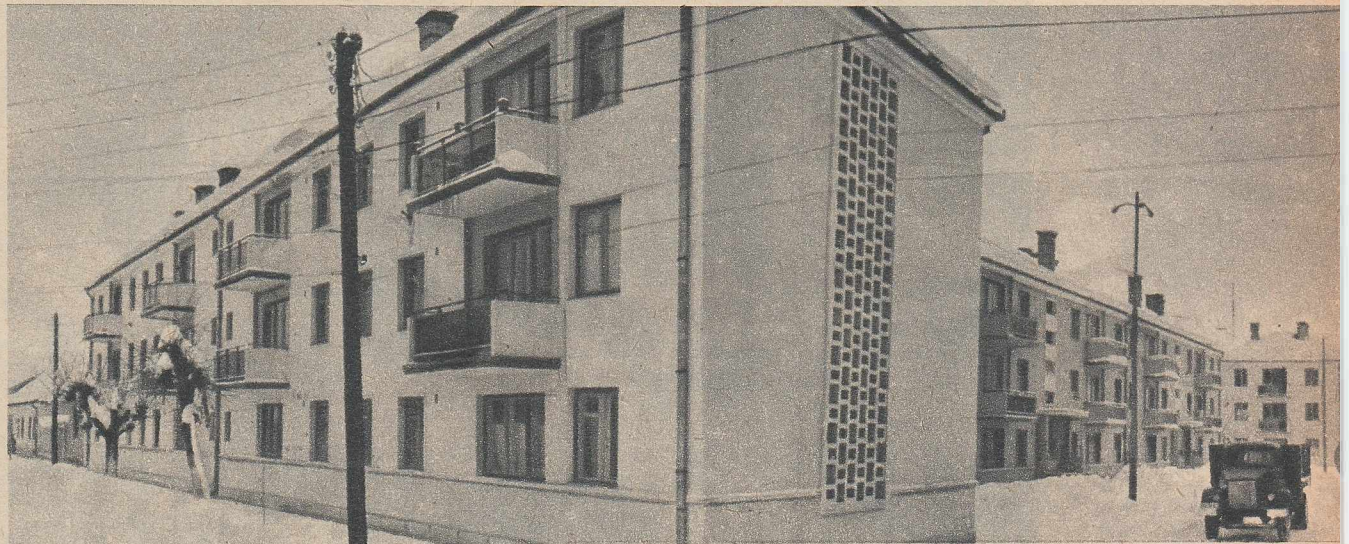
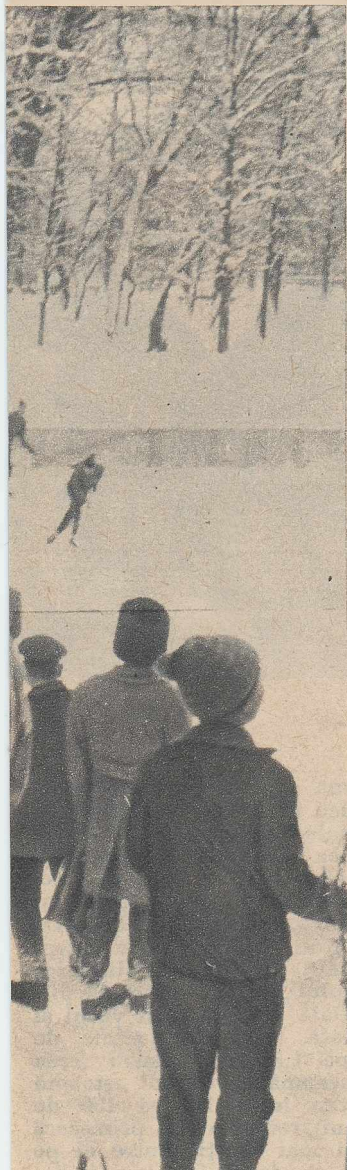
Reîn

Parcul orașului: hocheștii din Gi se antrenează.

Industrializare cu Gherla

Au apărut blocuri noi în perimetrul central.

Cunoscusem orașul pentru prima oară acum cincisprezece ani și mai bine. Patru străzi drepte și paralele, un centru (o mină de clădiri cu fațadă barocă și cu un singur cat) — animat numai în zilele când țărani din împrejurimi veneau la târg. Putea să moară așezarea uitată pe hartă sau îngropată undeva în memoria călătorilor care treceau întâmplător cu trenul pe acolo. Era o localitate cu o evoluție nefiresc de lentă. În decursul unui secol și jumătate populația ei n-a crescut decît cu 1.700 de suflete: în 1800 avea circa 4.300 locuitori, iar în 1945 — 6.000. Se întîmpla cu acest oraș un fenomen tragic: neoferindu-le nimic de lucru, oamenii îl părăseau.

Dacă trecutul mai stăruie cu zidurile lui roase de timp, azi în Gherla prezentul cucerește spații tot mai mari. Coloratele blocuri alungă trecutul. Numărul lor se ridică acum la zece. Altele, cuprinzînd 442 de apartamente, se vor construi în primăvara acestui an — și, cu ele, un nou cartier în perimetrul gării.

Oamenii nu mai părăsesc orașul. El s-a trezit o dată cu industrializarea. La marginea lui a fost construit un complex de industrializare a lemnului care a absorbit toate brațele de muncă din împrejurimi, în trecut nefolosite. În anii de democrație populară, Gherla și-a schimbat radical și structura demografică. Din cei 11.000 de locuitori, aproape jumătate sînt

ocupați în diversele industrii. Cifra e mai mult decît edificatoare: ea demonstrează transformarea vechiului târg de negustori într-un oraș muncitoresc.

Gospodarii Gherlei au rezolvat în ultimii ani importante lucrări de interes public. Putem spune că au scăpat localitatea de beznă, noroaie și insalubritate.

Cel mai informat om din oraș este fără îndoială Ion Silași, șeful Secției gospodărie comunală. L-am întrebat: cu ce realizări edilitare noi întîmpină orașul, cetățenii lui, alegerile de la 3 martie? Iată rezumat răspunsul lui: o nouă fabrică de pîine, dată zilele acestea în folosință; alimentarea cu apă a orașului; canalizare; iluminatul principalelor străzi (1,200 km) cu neon; înființarea transportului în comun și introducerea taxiurilor; 7 km de străzi modernizate (pavaj de pavele și trotuare asfaltate) etc.

Unele din aceste realizări le-am văzut în cursul vizitei noastre de o zi la Gherla; altele ne-au salutat pe străzi, seara, la plecare: firmele luminoase, becurile fluorescente, vitrinele bogate, străzile pline de oameni gălăgioși și veseli. Revăzînd-o pentru a doua oară după mai bine de cincisprezece ani, m-am bucurat că trăiește o nouă tinerețe.

C. BOZBICI
Fotografil de Tr. PROSAN

acolo unde așteptăm

Să recunoaștem că așteptatul nu este una din ocupațiile cele mai plăcute, fie chiar și numai pentru timpul pe care ni-l risipește în mod inutil. Și totuși, sîntem adesea constrinși — datorită unor condiții mai mult sau mai puțin obiective — să așteptăm. Așteptăm trenul într-o gară. Ne așteptăm rîndul la medicul dentist. Am cerut o audiență la președintele unui sfat popular sau ne-am nimerit la notariat. Avem treabă la tribunal sau vrem să plătim chiria. Trebuie să așteptăm, un sfert sau o jumătate sau chiar o oră. Disponibil, spiritul nostru își caută atunci, în compensație, îndeletniciri de moment,

și tocmai în spațiul acestui răgaz privirea se rotește cercetătoare într-o vitrină, deslușește distribuția actorilor pe un afiș de teatru, urmărește un fotomontaj. De aceea, cînd așteptăm, deși cu o primă intenție de a ne consuma vremea, am dori să avem la îndemînă un scaun confortabil, o masă la care să putem nota ceva, o ambianță civilizată, plăcută. Ni se oferă oare? Cum arată locurile unde așteaptă cetățeanul? Să vedem...

Culorile din anticamera medicului

S-ar părea că omul venit la policlinică pentru o consultație

medicală nu se află în cele mai potrivite momente pentru a recepționa un fapt de artă și că este prea puțin sensibil la estetica anticamerei în care își așteaptă lecuirea. Și, totuși, mai mult ca oricui, omului suferind îi este necesar un cadru agreabil și bine întreținut, culori liniștitoare, o atmosferă optimistă, ca să nu mai vorbim de confortul la care năzuiește — și de care are de fapt nevoie în asemenea împrejurări. Apreciem deci cum se cuvine amenajarea grijulie a holurilor de policlinică, vizibilă în multe, foarte multe din instituțiile sanitare pe care le-am vizitat. Măsura — se pare generală — de a le dota cu un mobilier confortabil, de o linie

modernă, confecționat din tuburi metalice nichelate și tapisat cu materiale plastice policrome, denotă cea mai atentă grijă pentru om. Alese la întîmplare, trei din policlinicile bucureștene își mulțumesc — în general — oaspeții prin condițiile de așteptare ce li se oferă. Policlinica Spitalului „Brîncovenesc“, de pildă, aflată într-un local vechi și destinată unui flux zilnic de aproape 1.500 de oameni (ceea ce înseamnă că în hol așteaptă simultan între 100 și 150 de cetățeni), reușește să-i primească pe cei mai mulți dintre ei pe scaunele și fotoliile sale comode, în jurul mesușelor placate cu melaminate, să le ofere — prin panourile speciale, rezolvate cu

Policlinicile bucurestene oferă, în marea lor majoritate, un cadru confortabil și elegant de așteptare. Precum se poate vedea și în această fotografie, luată la Policlinica raională de stomatologie a Raionului „1 Mai”.

Dacă sînteți cu copilul și aveți de așteptat la Autogara centrală din Calea Victoriei, puteți fi liniștiți: în sala rezervată mamei și copilului, pereții împodobiți cu scene din basme crează o ambianță nu numai adecvată, dar și plăcută.

împotriva bunului-gust, împotriva educării estetice a cetățenilor nevoiți să le privească.

Problema e generală și încă nerezolvată: agitația vizuală cu caracter sanitar este soluționată adeseori rudimentar, cu așa-zii „pictori” de mîna a treia, incapabili de un desen corect, ca să nu le mai cerem și expresivitate.

Este momentul ca oamenii de artă să-și spună și aici cuvîntul, un cuvînt hotărîtor.

Pentru ca pașii să nu se mai plardă...

Chiar și în tîrgul neînsemnat dintr-un fund de provincie, tribunalul și primăria de odinioară erau clădiri arătoase. Justiția

burgheză simțea nevoia să se exercite în încăperi impunătoare, grave, în care cei aflați sub ochii ei de fecioară oarbă să se simtă mărunți și dominați, iar litera legii burgheze să le apară și mai de neclintit. Am moștenit aceste clădiri, unele din ele — ca cea a Tribunalului bucureștean — avînd chiar o valoare arhitectonică. Se pune însă problema ca ele să reflecte schimbarea fundamentală a caracterului justiției, să facă pe cetățeanul simplu să simtă că aici împart acum dreptatea reprezentanții poporului, că aici interesele îi sînt apărute. Soluția ar da-o o amenajare și o decorare corespunzătoare a holurilor în care așteaptă publicul, amenajare menită să creeze o ambianță mai familiară, destinată. Se pare însă că nu prea există preocupări în acest sens.

În marea „sală a pașilor pierduți” din Tribunalul bucureștean (în care sînt adăpostite majoritatea tribunalelor din raioanele Capitalei), pașii se pierd și astăzi în van, pentru simplul fapt că cetățenii nu găsesc aici scaunele și mesele necesare. Lîngă intrare sînt masate, cu neglijență, șiruri întregi de scaune — probabil scoase din vreo sală de ședințe — pe care nu se poate lua loc, în timp ce oamenii își așteaptă rîndul pentru a se odihni pe puținele bănci aflate pe culoarele înconjurătoare. În locul unor lustre sau al unui candelabru (adecvate stilului și di-

bun-gust — sfaturi în ce privește medicația și prevenirea bolilor și chiar să răspundă direct — prin colțul de „întrebări” al gazetei de perete — la unele solicitări personale ale pacienților. Bine amenajate, cu eleganță chiar, și întreținute cu grijă sînt și holurile policlinicii principale a Spitalului „Bernath Andrei”.

Nu contestăm buna intenție educativă a panourilor didactice ce încarcă pereții Policlinicii de copii „Mașina de pîine” (în general bine întreținută); dar felul în care au fost „pictate” mamele, copiii și peisajele de pe aceste panouri nu numai că le scoate total din sfera artei, dar le transformă într-o agresiune

O reușită pictură murală în timpină în hol pe cel care a venit trebură la Sfatul popular al Raionului „30 Decembrie”. Aprețim buna intenție de a oferi, în imagini fotografice, aspecte din realizările regimului democrat-popular. Dar, plasat exact sub frescă, acest panou îmbrăcat în catifea nu completează armonios — nici ca stil, nici ca rezolvare grafică — cadrul general al holului.

În marea „sală a pașilor pierduți” din Tribunalul bucureștean, pașii se pierd și asi în van, pentru simplul fapt că cetățenilor nu li s-au pus la dispoziție scaunele și mesele necesare.

mensiunilor uriașei încăperi) a-tîrnă, pe un improvizat fir de sîrmă, un „romantic” felinar de stradă, deținătorul unei lumini precare. O agitație vizuală bine gîndită — axată pe problemele zilei ca și pe cele specific justițiar, informativă și combativă, așa cum e enunțată doar prin prezența șirului de panouri existente în hol — ar completa bine un asemenea cadru. Risipite însă prin tot felul de tablouașe înrămate sau prin gazete de perete din scîndură vopsită în roșu, fotografiile expuse aci nu atrag atenția, rămînînd deci neeficiente. Decorarea interioarelor unei asemenea instituții trebuie gîndită unitar de către specialiști și rezolvată ca atare.

Dacă aveți treabă la notariat...

Fie că stați în Raionul „Lenin”, „Grivița roșie” sau „16 Februarie”, dacă aveți treabă la notariat sau la Colegiul de avocați al Capitalei, tot în clădirea de pe str. Biserica Amzei nimeriți. Și veți încerca aceeași deziluzie în fața lipsei nu numai de estetică, dar și de elementară îngrijire pe care o prezintă sediul respectiv. După ce trece prin primul hol, ornat cu decenii în urmă cu stucaturi, boaserii

(la aceeași instituție) sau să-și obosească privirea căutînd un locșor liniștit printre nenumăratele afișe, panouri, reclame, hărți, ilustrate ce se înghesuie unele lîngă altele pe pereții Oficiului P.T.T.R. nr. 24 din Calea Călărași 137.

★

Dacă ați scăpat trenul în Gara de Nord, dacă trebuie să așteptați cu copilul la Autogara centrală din Calea Victoriei nr. 2, dacă aveți treabă la Sfatul popular al Raionului „30 Decembrie” sau la cel al Raionului „Tudor Vladimirescu”, puteți liniștit să vă pierdeți o jumătate de oră, fără a o considera pierdută: o mare pictură murală (realizată în 1960 de Gh. Costiurin și

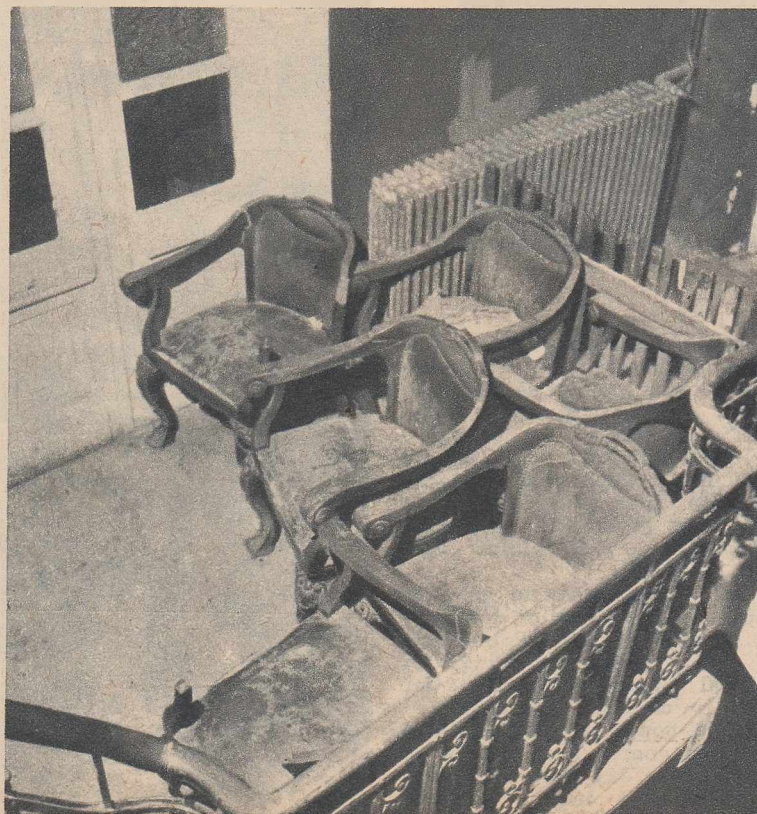
V. Zemlicka) vă invită să zăboviți cu folos estetic în holul Sfatului popular „30 Decembrie”; o încăpere cu gust amenajată, avînd pereții desenați cu scene din basme, pune la dispoziția copiilor aflați la Autogara centrală un cadru ca... în povești; o ambianță confortabilă vă așteaptă în sălile Gării de Nord. A oferi cetățenilor aceste condiții e, în primul rînd, o chestiune de civilizație și confort. Dar în aceeași măsură și de educație estetică, de formare a bunului-gust, de deprindere a ochiului cu frumosul. Acest lucru nu trebuie uitat.

Sanda FAUR-DIMA
Fotografiile de S. STEINER

Dacă aveți nostalgia unei serii de vară potrecute pe banca unui parc, opriți-vă la Serviciul de locuințe și localuri al Raionului „Tudor Vladimirescu”. Nu veți găsi atmosfera poetică a grădinii, dar vă puteți consola cu bănelle verzi...

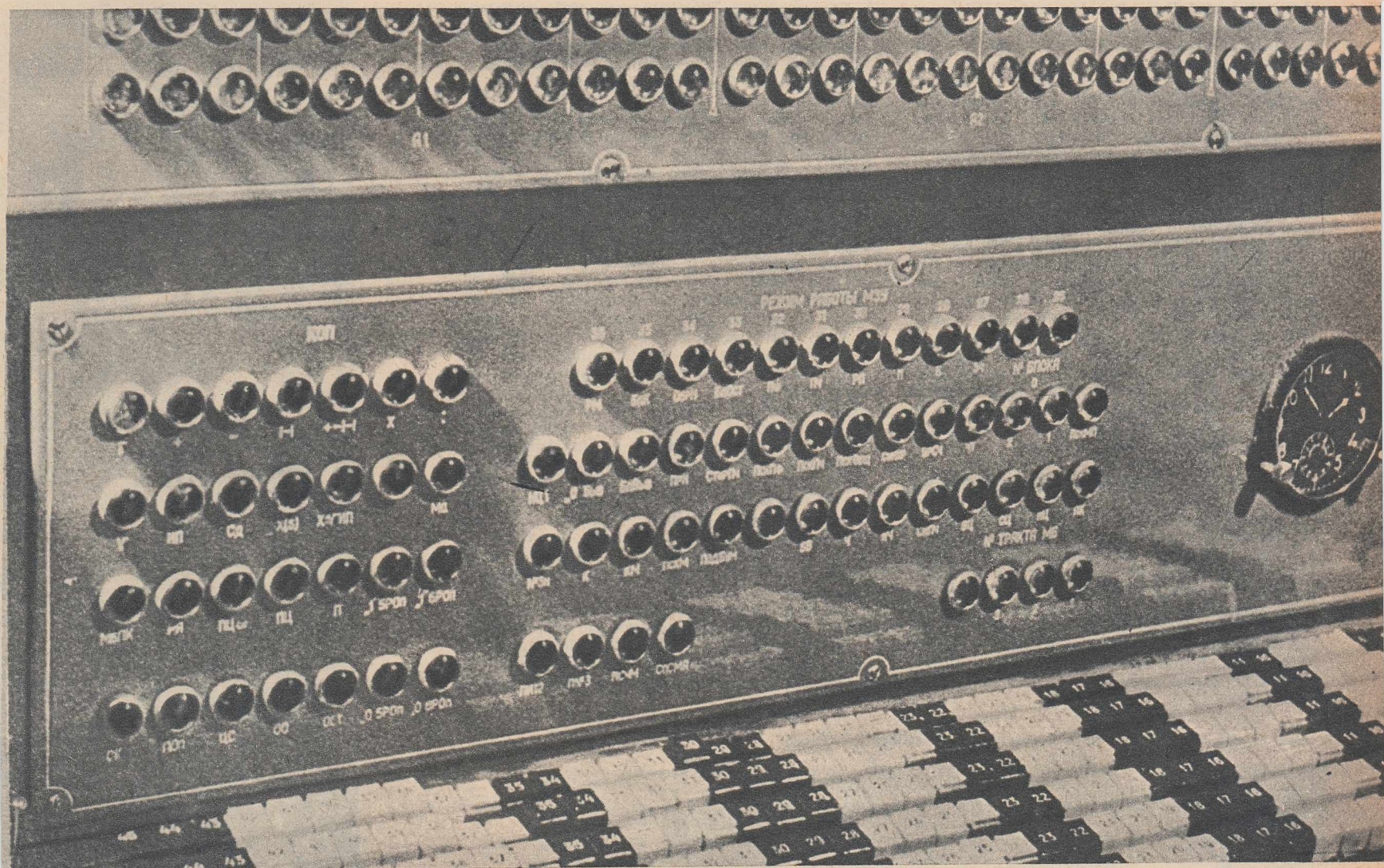
Nu vă aflați la un depozit de mobilă veche, ci pe coridorul Notariatului de stat de pe strada Biserica Amzel.

sculptate și îngerași auriți, cetățeanul trebuie să o ia pe niște coridoare și scări vopsite — ca în vechile cazărmi — cu ulei cafeniu aplicat pe perete cam pînă la înălțimea unui om — coridoare transformate ad-hoc în depozite de mobilă veche, prost luminate, prost întreținute. O întreagă expoziție de afișe cu tema „Structura universului”, înșirată pe pereții unui coridor, nu reușește — cu tot excesul de zel al celor ce le-au expus aici — să răspundă nevoii de împodobire a acestor lungi coridoare. Cît privește gazetele de perete aflate la etaj (una aparținînd notariatelor de stat din Capitală, alta aducînd aspecte din activitatea Crucii Roșii), ele ni s-au părut formale și realizate fără prea multă grijă pentru ținuta grafică.

Am remarcat și în alte părți soluția aceasta, cu totul depășită, a panoului de lemn imbrăcat cu pînză în cute, colorată, ce ține loc de gazetă de perete: credem că ar fi timpul să terminăm cu ea. Nu mai corespunde exigențelor actuale. După cum cetățeanul nu mai este dispus să aștepte într-un hol mobilat cu bănci aduse din parcuri (ca la Serviciul de locuințe și localuri al Raionului „Tudor Vladimirescu”), să privească, în 1963, un panou cu „Imagini din București-1961”

Pupitrul mașinii electronice la care s-a efectuat descifrarea manuscriselor maya.

UN AMERICAN ÎN ORASUL ȘTIINȚEI SOVIETICE

de William BENTON

William Benton, fost senator și secretar de stat adjunct al S.U.A., a făcut recent o călătorie în Uniunea Sovietică. La întoarcerea în America, el a publicat o serie de articole în care își împărtășește impresiile din această călătorie. Reproducem alături un articol publicat în „Saturday Evening Post” (Philadelphia), în care vorbește despre filiala din Siberia a Academiei de științe a U.R.S.S. Desigur că W. Benton, privind lucrurile din punctul de vedere al păturii diriguitoare din S.U.A., socotește uluitoarea dezvoltare a științei sovietice drept „nefastă” pentru S.U.A., iar întrecerea pașnică dintre cele două lumi, drept o „provocare”. Această optică nu-l împiedică însă să-și manifeste admirația față de progresele științei în U.R.S.S. și politica statului sovietic în acest domeniu.

n desişul pădurilor siberiene, nu departe de un uriaş lac artificial, Uniunea Sovietică construieşte unul din cele mai uimitoare centre ştiinţifice din lume. Consecinţele acestui fapt pot fi nefaste pentru noi. În America o instituţie similară ar putea lua

fiinţă numai dacă guvernul Statelor Unite ar unifica facultăţile de cercetări ştiinţifice ale universităţilor din Harvard şi Chicago cu secţiile de cercetări aplicate ale companiilor „General Electric” şi „Bell Telephone Laboratories” şi le-ar pune la dispoziţie clădiri noi, special utilitate, în împrejurimile Detroitului. Cam acestea sînt proporţiile lucrărilor planificate de Soviete pentru oraşul ştiinţei de lângă Novosibirsk, important centru industrial din Siberia.

Noul complex, ale cărui lucrări de construcţie se apropie de sfîrşit, reprezintă un simbol grăitor al provocării intelectuale lansate de sovietici Occidentului. El reuneşte 15 institute ştiinţifice în cadrul cărora vor lucra 50.000 de specialişti. Aici se vor efectua nu numai cercetări teoretice la nivel înalt, ci se vor rezolva şi probleme practice în cele mai diverse domenii, de la metodele hidraulice de exploatare a subsolului pînă la descifrarea textelor străvechi. Şi, ceea ce-i mai important, acest nou oraş al ştiinţei este doar primul dintr-o serie întreagă de asemenea centre pe care Sovietele proiectează să le înalţe în Siberia. Eu sînt cel dintîi american care l-am văzut în plină acţiune.

DIMENSIUNI SIBERIENE

În urmă cu patru ani, cînd s-a hotărît să se înceapă construcţia oraşului ştiinţei, măsura aceasta nu reprezenta decît o parte din planul local de dezvoltare a întregii regiuni. Printre primele măsuri ale planului erau construirea unui baraj pe marele fluviu Obi, crearea mării Obsk cu o lungime de 125 mile şi asigurarea unei cantităţi suficiente de energie, lumină şi căldură pentru Novosibirsk şi oraşul ştiinţei.

După ce am parcurs 12 km de la Novosibirsk pe o şosea largă, modernă, am ajuns în oraşul ştiinţei. Maşina noastră s-a oprit în faţa Institutului de geologie. Ne-a ieşit în întîmpinare Mihail Lavrentiev, preşedintele filialei din Siberia a Academiei de ştiinţe a U.R.S.S. şi conducător al oraşului ştiinţei. Lavrentiev, un bărbat înalt, puţin adus de spate, cu ochi blînzi, este o gazdă foarte primitoare.

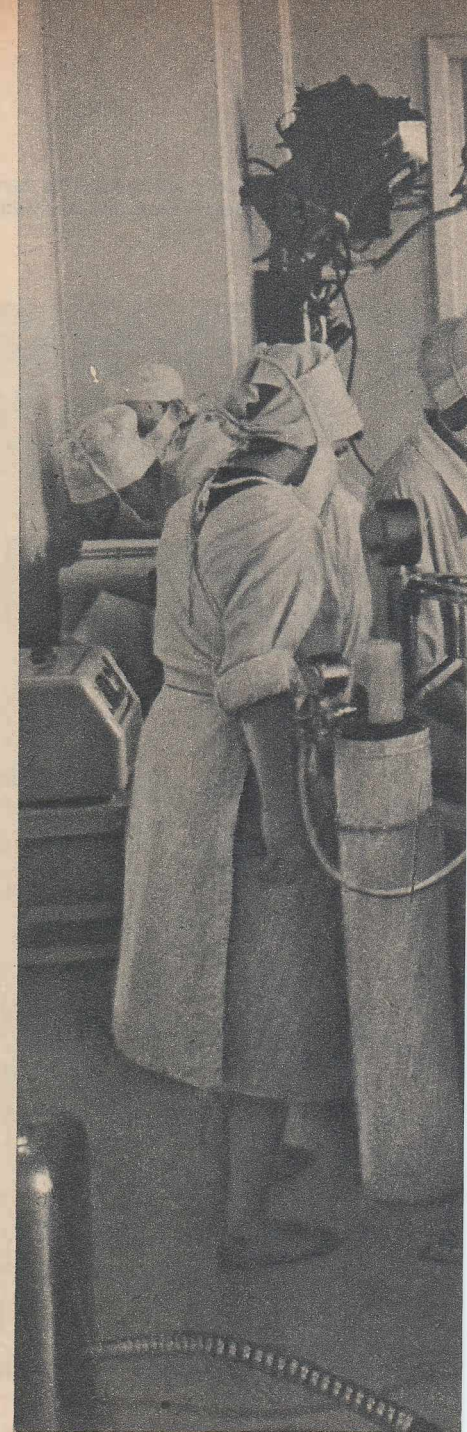
Cincisprezece institute noi sînt instalate în clădiri mari, cu două şi trei etaje. Sobre, fără ornamente inutile, ele sînt orientate cu faţa spre strada Institutelor. Două clădiri principale au fost date în folosinţă încă în urmă cu trei sau patru ani. Altele mai păstrau învelişul de schele. Pădurea virgină care se întinde în voie în spatele institutelor dă oraşului posibilitatea să se dezvolte şi în acelaşi timp îl apără de cumplitele viscole siberiene. „Ne străduim să păstrăm cît mai multă pădure” — mi-a spus Lavrentiev.

Denumirile institutelor îţi dau o imagine vie asupra activităţii ce se desfăşoară în aceste palate ale ştiinţei. Chiar în centru se află Institutul de geologie şi geofizică. Alături — Institutul de automatică şi tehnică a măsurătorilor electrice. Urmează Institutul de genetică, Institutul de biologie şi medicină experimentală, institutele de hidrodinamică, cinetică şi combustione, de mecanică aplicată ş.a. M-am interesat dacă există reactoare atomice, dar mi s-a răspuns că acest oraş al ştiinţei n-are nevoie de ele.

În imediata apropiere a institutelor se înalţă clădirile proaspăt terminate ale Facultăţii de fizică şi chimie a noii Universităţi din Novosibirsk, a cărei temelie a fost pusă o dată cu oraşul ştiinţei. Universitatea şi-a deschis porţile pentru o mie de studenţi. Se prevede ca numărul lor să crească pînă la 4.000. Studenţii vor efectua paralel cercetări ştiinţifice în institute.

La ce se lucrează în acest îndepărtat centru ştiinţific? Un exemplu destul de surprinzător — ţinînd cont că e vorba totuşi de Siberia — este comunicatul sovietic privitor la descifrarea unor texte ale populaţiei indiene maya,

Aici se află filiala din Siberia a Academiei de ştiinţe a U.R.S.S.

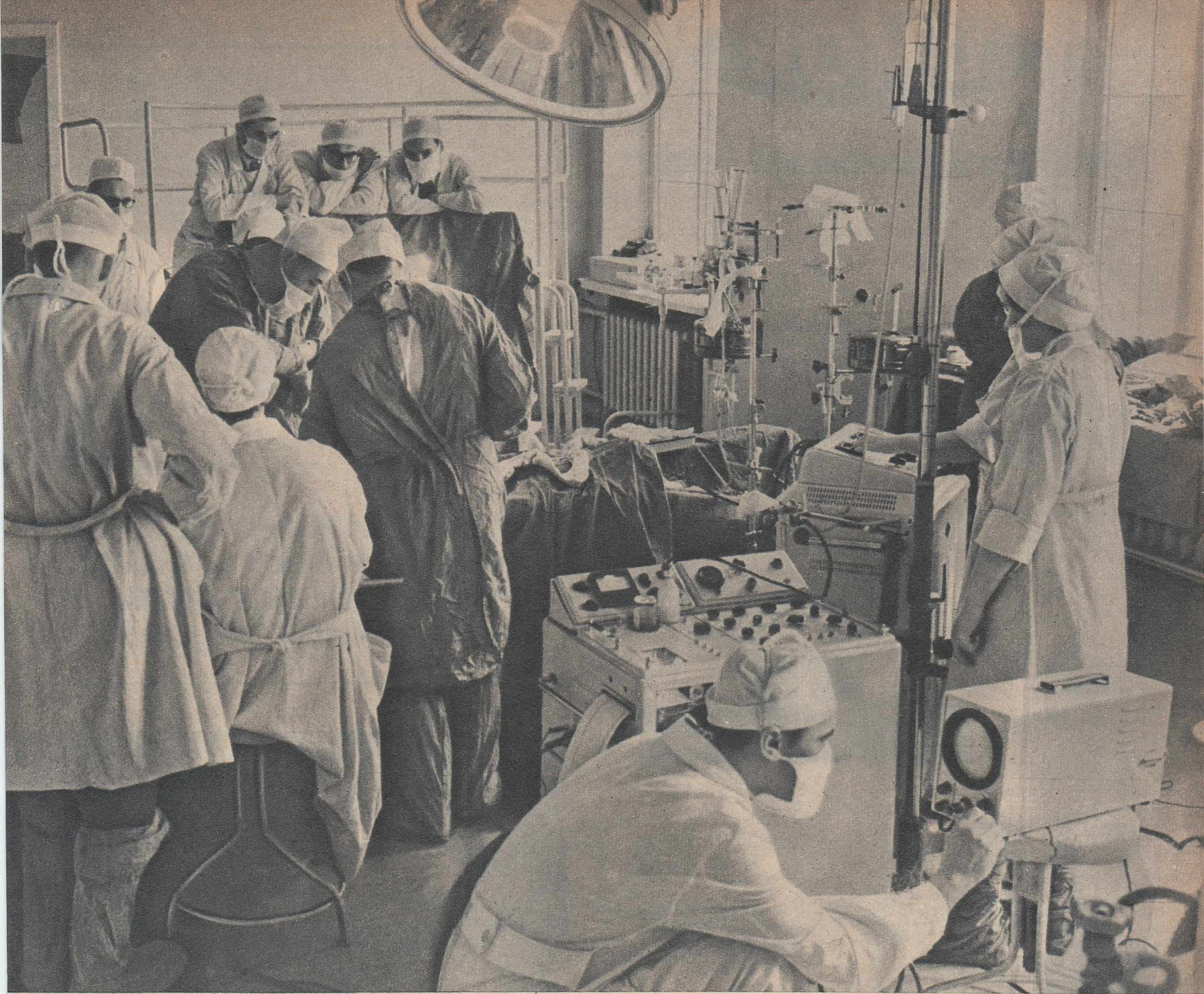

cu ajutorul maşinilor electronice construite chiar acolo. Se ştie că filologii şi-au bătut capul decenii de-a rîndul cu aceste scrieri. Serghei Sobolev, directorul Institutului de matematică, mi-a pus la dispoziţie cu legitimă mîndrie bilanţul activităţii institutului, concretizat în trei volume.

Institutul de geologie are 92 grupe de exploatare, care cutreieră Siberia în căutarea zăcămintelor de fier, sulf, aramă şi ţiţei. „Mai avem multe locuri neexplorate şi multe lucruri nedescoperite — mi-a spus Andrei Trofimiuk, conducătorul unei grupe. Subsolul Siberiei posedă toate mineralele care există pe pămînt”.

Cea mai puternică impresie mi-a făcut-o o maşină destinată exploatarea miniere — aşa-numitul „tun cu apă” — creată la Institutul de hidrodinamică. Tunul are forma unui mănunchi de ţevi. De la distanţă, unde eram în deplină siguranţă, am urmărit o „salvă” asupra unei bucăţi de granit cu o grosime de un metru. S-a auzit o trosnitură puternică, şi granitul s-a făcut ţandări. În acelaşi institut mi s-a arătat o placă de aramă de vreo 20 cm grosime cu un orificiu mare la mijloc, făcut tot de un „tun cu apă”. Lavrentiev mi-a vorbit cu mîndrie despre realizarea acestui „tun”. La noi, în S.U.A., industria extractivă nu dispune de asemenea maşini.

Posibilitatea de a lucra şi de a obţine reali-

În timpul unei operații pe inimă la Institutul de biologie și medicină experimentală. Directorul institutului, prof. E. N. Mežalkin, laureat al Premiului Lenin, a efectuat peste 2.000 de operații pe inimă și pe vasele mari. Împreună cu colaboratorii săi el a experimentat 40 de noi tipuri de operații, dintre care 12 au fost realizate pentru prima oară în practica mondială.

zări în activitatea științifică a atras la Novosibirsk foarte mulți cercetători tineri. În prezent numărul lor se ridică la 12.500 (dintre care 11 sînt membri ai Academiei de științe a U.R.S.S.).

Mă interesa să știu cum apreciază savanții sovietici rolul lor în lume. L-am întrebat pe Lavrentiev dacă nu crede că, intrucît numeroase științe capătă o specializare tot mai mare, savantul va trebui să se limiteze „la pătrunderea profundă într-o sferă de cunoaștere tot mai îngustă”. Lavrentiev mi-a replicat că nu crede aceasta, cel puțin în ce-l privește pe dînsul.

Am căzut de acord asupra necesității unui schimb mai larg de informații între țările noastre.

I-am rugat apoi pe interlocutorii mei să-mi spună părerea lor asupra viitorului. „Ce putem spune despre viitor!? — mi-a răspuns Sobolev. Știm doar că în următorii 50 de ani vor avea loc schimbări mult mai importante decît în întreaga istorie anterioară a omenirii”.

Prin răspunsurile lor, prin atitudinea față de munca lor, savanții din Novosibirsk demonstrează cît de mare e deosebirea dintre Răsărit și Apus în ce privește organizarea pregătirii cadrelor științifice. În școala sovietică de 11 ani elevii studiază zece ani matematică, cinci ani fizică, patru ani chimie și doi ani biologie. La aceasta se adaugă, firește,

și unele discipline umanistice, ca istoria, literatura și limbile străine. După o pregătire generală atît de solidă, tinerilor absolvenți ai școlii de 11 ani li se oferă posibilitatea să se specializeze. Învățămîntul de toate gradele fiind gratuit, elementele înzestrate își pot dezvolta aptitudinile în folosul lor și al statului. Procesul de învățămînt nu se desfășoară rupt de creșterea industrială a țării. În U.R.S.S. nu se face acea deosebire categorică ce există în Occident între știința aplicată și cea teoretică, considerată la noi mai onorabilă.

REALITATEA ÎNFĂPTUIRILOR

Succesele științei sovietice nu pot fi tăgăduite. Ele s-au impus nu numai în triumfurile cosmice, ci și în domenii cum ar fi chirurgia, forarea țiteiului și oceanografia. Judecînd după ceea ce am văzut în Novosibirsk, în noile orașe ale științei din Siberia (următorul va fi construit la Irkutsk, aproape de granița mongolă) vor fi obținute noi succese. În momentul de față, Kremlinul dezvoltă în mod sistematic toate disciplinele științifice și întregul sistem de învățămînt, în concordanță cu concepțiile sale de astăzi asupra necesităților societății sovietice.

Fizicianul Robert Marshak, profesor la Universitatea din Rochester, care a făcut

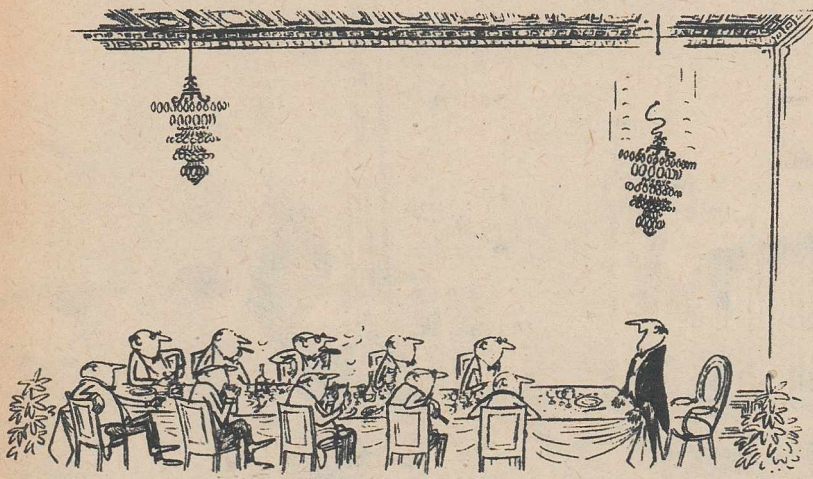
aprecieri asupra recentelor înfăptuiri ale științei sovietice, avertizează că (ținînd seama de marea atenție care se acordă în U.R.S.S. cercetărilor aplicate, de uriașele fonduri alocate pentru buna lor desfășurare și de capacitatea de a concentra resurse aproape nelimitate spre rezolvarea anumitor probleme) ne putem aștepta din partea Rusiei „la nenumărate salturi în științele aplicate”.

Drept exemplu pot servi motoarele rachetelor sovietice pentru navele cosmice.

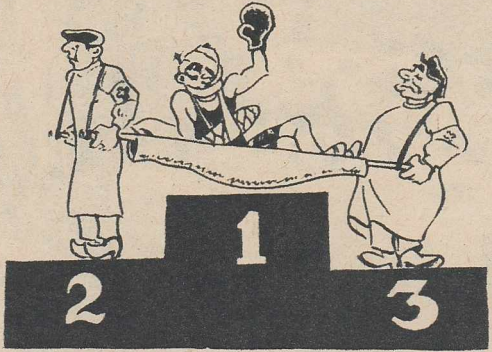
Înainte de a părăsi Novosibirskul i-am spus lui Lavrentiev că sistemul sovietic de învățămînt este organizat în așa fel încît servește nu interesele unor indivizi izolați, ci interesele statului. Lavrentiev nu m-a contrazis. Pe cînd la noi, am continuat, lucrurile stau altfel. De pildă, eu am fost singurul om în S.U.A. care la extrem de dificilul examen de admitere în facultate am obținut 100 de puncte la matematică. Cu toate acestea, cedînd înclinațiilor mele, mi-am schimbat de multe ori profesia: am fost specialist în reclamă, senator american, înalt demnitar în Departamentul de Stat și editor al enciclopediei „Britanica”. În Uniunea Sovietică sistemul comunist m-ar fi îndrumat precis spre activitatea științifică.

La care Lavrentiev mi-a răspuns: „Poate că ați fi reușit mai bine consacrindu-vă matematicii”.

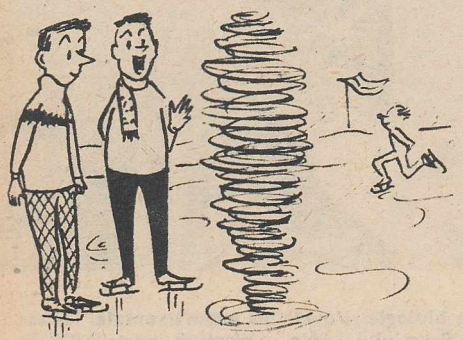
UMOR

— Am să flu scurt!...
Din „Quick”

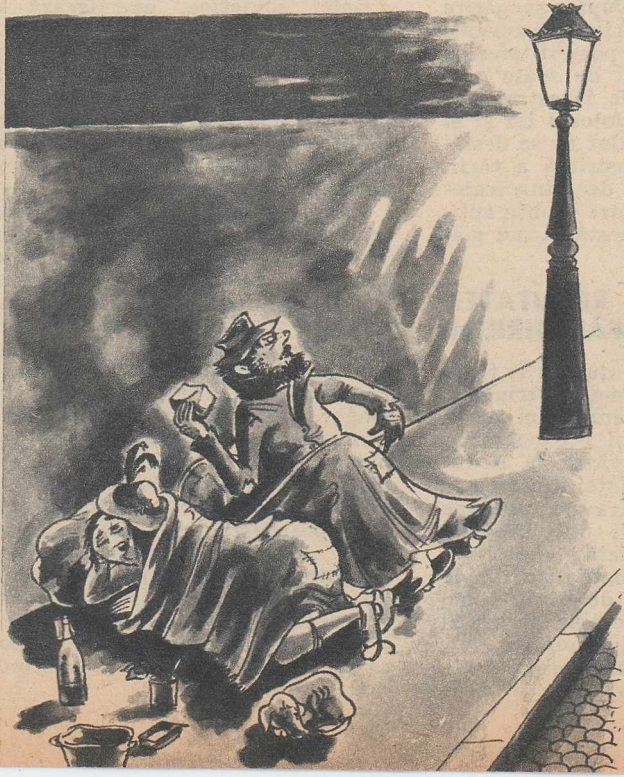

Pe primul loc.
Din „Ogoniek”

— Îmi dai voie să-ți
prezint pe logodnica
mea?
Din „Osterreich
Illustrierte”

PE UN TROTUAR PARIZIAN

— Gata. Poți
să stingi lampa!
Din „Paris Match”

Martie

**CADOURI FRUMOASE ȘI UTILE
PENTRU 8 MARTIE GĂSIȚI DE
VÎNZARE LA MAGAZINELE CO-
OPERATIVELOR DE CONSUM.**

*Nu uitați
să vă notați*

ATELIERUL DE REPARAT FRIGIDERE, MAȘINI DE SPALAT RŪȘI ASPIRATOARE DE PRAF

**COOPERATIVE
METALO-CASNICĂ
s-a mutat**

DIN STR. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5, ÎN STR. AVRIG, BLOC E (Piața Ianului), TRAMVAI 7, 14, 24, 26, 27, TROLEIBUZ 85, TELEFON 11.49.

DE ASEMENEA SE FAC REÎNCĂRCĂRI DE AGREGATE PENTRU TOATE TIPURILE DE FRIGIDERE CU ABSORBȚIE („FRAM”, „PINGUIN”, „FRIGOLUX”, „SEVER” etc.) SE FAC ÎNCĂRCĂRI DE AGREGATE PENTRU TOATE COOPERATIVELE DIN TAȘIU. SE REPARĂ ÎN PERIOADA DE GARANȚIE FRIGIDERELE „FRAM” ȘI „ALK”

7.45: Piese instrumentale 8.00: Sumarul presei centrale 8.08: Melodii populare sovietice 8.30: Muzică de cameră 9.00: Vreau să știu 9.25: Muzică ușoară 10.00: Scene din opera „Crăiasa znelor” de Henry Purcell 10.30: Variațiuni și fugă de Mihail Jora pe o temă de Schumann; Partita pentru vioară solo de Alfred Mendelssohn 11.05: Muzică ușoară 11.30: Simfonia I în Do major de Beethoven — Orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „George Enescu”, dirijor George Georgescu 12.00: Muzică populară românească 12.35: Mazurci și valsuri de Chopin 13.10: De la Offenbach la Lopez — muzică din opere 14.00: Muzică populară din Oltenia 14.30: Muzică distractivă 15.00: Din muzica popoarelor 15.45: Suită de cîntece și dansuri de Ludovic Feldman; Simfonia de Zeno Vancea 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Muzică vocală 17.10: Corul Ansamblului de cîntece și jocuri din Tîrgu-Mureș 17.40: Muzică din opere 18.00: Universitatea tehnică — Chimia elementelor de înaltă puritate, de ing. Iuliu Moldovan 18.15: Cîntă Emil Gavriș 18.30: Lecția de limba franceză (Incepători) 18.40: Muzică ușoară 19.00: Jurnal de întrecere 19.15: Program muzical pentru frunțași în producție 19.50: Transmisiunea concertului Orchestrei simfonice a Radioteleviziunii. Dirijor Emanoil Elenescu. În program: Triptic simfonic (primă audiere) de Carmen Petra-Basacopol; Șeherezada — trei poeme pentru voce și orchestră de Maurice Ravel; Concertul în Re minor pentru vioară și orchestră de Jan Sibelius; Suita de balet „Pasărea de foc” de Igor Stravinski. Soliști: Elisabeta Neculce-Carțuși și Igor Bezrodni (U.R.S.S.). În pauză: Din lirica feminină universală 22.55: Muzică de dans.

Programul II 12.15: Muzică din opere 12.45: Muzică ușoară românească 13.15: Cronică literară 13.25: Muzică populară românească și a minorităților naționale 14.10: Melodii de estradă 14.30: Rapsodia română de Stan Golestan; Suită de cameră de Rodion Scedrin; Improvizatie și Toccata de Vladigherov 15.10: Orchestra de estradă a Radioteleviziunii 15.30: Muzică din opere contemporane 16.10: Cîntece pionieresti 16.30: Melodii populare românești 17.00: Cvintetul în Fa major de George Onslow 17.30: Sfatul medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Piesa simfonică „Omagiu lui Enescu” de Theodor Grigoriu; Suita „Munții Apuseni” de Marțian Negrea 18.45: Jocuri populare românești 19.05: Din cîntecele constructorilor comunismului 19.30: Tineretea ne e dragă! 19.50: Interpreți de muzică ușoară (reluare) 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Muzică populară românească 21.15: Muzică de dans 21.45: Părinți și copii 22.00: Muzică de compozitorii sovietici Cisteakov și Kajlaev 22.28: Cvartetul nr. 5 de Belá Bartok — interpretază Cvartetul Parrenin 23.10—24.00: Scene din opera „Bal mascat” de Verdi — interpretează soliștii, corul și orchestra Operei din Roma, dirijor Tullio Serafin, cu: Maria Caniglia, Beniamino Gigli și Gino Bechchi.

VINERI 8 MARTIE Programul I 5.07: Melodii populare românești și ale minorităților naționale 5.30: Gimnastică 5.40: Muzică ușoară 6.07: Program de cîntece 6.20: Emisiunea pentru sate 6.30: Mici piese de estradă 6.45: Salut voios de pionier! 7.10: Orchestra de muzică populară „Cîndrelul” din Sibiu 7.30: Sfatul medicului: Ceaiul de muștel 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Muzică ușoară 8.00: Sumarul presei centrale 8.08: Muzică vocală 8.30: Fragmente din „Suita în stil românesc” de Constantin Notara; Concertul pentru pian și orchestră de Iuliu Mureșianu — solistă Dorina Popovici 9.00: Din cîntecele și dansurile popoarelor 9.30: Arie din opere 10.00: Concert interpretat de fanfară 10.30: Muzică de estradă 11.05: Piese instrumentale de Hilda Jerea 11.25: Cîntă Nineta Crainici, Corina Bărbulescu, Valeria Rădulescu, Aida Abadjev, Aura Drugan, Rodica Brucknet, Vali Niculescu și Lili Dușescu 11.52: Reportaj 12.00: Cîntece de pace 12.20: Muzică populară gruzină și azerbaidjană 12.40: Concerte de Vivaldi din ciclul „L'estro armonico” 13.10: „Astăzi e ziua ta” — program de muzică ușoară 14.00: Concert de prînz 14.40: Cîntece din țări socialiste 15.00: Piese instrumentale 15.20: Muzică de estradă 15.41: Simfonia I în Re minor de Carmen Petra-Basacopol 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Muzică populară românească — cîntă Rodica Bujor și Stan Simion 17.10: Corul de copii al Radioteleviziunii 17.30: În slujba patriei 18.00: Universitatea tehnică: Transportul și distribuția energiei electrice, de conferențiar universitar G. Drăgan 18.15: Interprete de muzică populară 18.30: Lecția de limba engleză 18.40: Muzică ușoară 19.00: Jurnalul sateilor 19.25: Concertul nr. 1 în Re major pentru vioară și orchestră de Paganini — solist Ion Voicu 20.15: Romante de Glinka interpretate de soprana Nina Dorliac 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Muzică ușoară românească 21.15: Carnet plastic 21.30: Muzică populară românească 22.25: Muzică de estradă 22.40: Din creația de operă a lui Georges Bizet.

Programul II 12.15: Dansuri simfonice de compozitori români 12.45: Melodii populare românești 13.15: Limba noastră (reluare) 13.25: Pagini orchestrale din operele lui Rimski-Korsakov 14.10: Cîntă corul U.T.M. 14.30: Uverturi și potpoururi 15.00: Muzică populară românească 15.35: Actualitatea din țările socialiste 16.10: Muzică distractivă 16.30: „De ziua mamei” — program de cîntece pionieresti 16.50: Emisiune de versuri 17.00: Tineri interpreți în studio: violonista Cornelia Bronzetti și pianista Victoria Ștefănescu 17.30: Sfatul medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Ciclul „Mari dirijori”: Otto Klemperer — Suita „Visul unei nopți de vară” de Mendelssohn-Bartholdy 19.00: Cîntă Dorina Drăghici, Gabriela Hermelova, Gigi Marga, Maia Kristalinskaia, Margareta Nikolova, Violetta Villas, Dalida, Caterina Valente, Erszi Kovács 19.30: Teatrul la microfon: „Mariana Pineda” de Federico Garcia Lorca. Din distribuție: Clodi Berthola, Marieta Rașcu, Aurel Ghițescu, Nicu Dimitriu, Aglae Metaxa, Lili Popovici, George Carabin, Constantin Brezeanu, Mircea Constantinescu și alții. Regia: Constantin Moruzan 20.50: Jocuri populare românești 21.05: Muzică de estradă 21.45: Ciclul „Pagini din muzica preclasică” — muzică instrumentală de Georg Philipp Telemann 22.15: Muzică vocală 22.30: Moment poetic — Versuri închinete femeii 22.35: Melodii lirice 23.10—24.00: Concert de noapte.

SIMBĂȚĂ 9 MARTIE Programul I 5.07: Muzică interpretată de fanfară 5.30: Gimnastică 5.40: Jocuri populare românești 6.07: Polci 6.20: Emisiunea pentru sate 6.30: Cîntece din folclorul nou și jocuri populare românești 6.45: Salut voios de pionier! 7.10: Muzică de estradă 7.30: Sfatul medicului: Prevenirea bolilor de nutriție 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Cîntece și marșuri sportive 8.00: Sumarul presei centrale 8.08: Muzică ușoară 8.30:

Poemul muncii înfrățite de Wilhelm Berger; Schița rustică de Viniciu Grefiens 9.00: Roza vînturilor 9.25: Cîntece pentru cei mici 9.40: Dansuri de estradă 10.00: Muzică populară românească și a minorităților naționale 10.30: Muzică de cameră de Sabin Drăgoi — Cvartetul în două părți; Mica suită de dansuri populare 11.05: Aspecte din viața muzicală a orașului și regiunii Galați 11.35: Melodii populare din țări socialiste 12.00: Piese instrumentale 12.20: În săli și pe stadioane 12.30: Muzică ușoară românească 13.10: Fragmente din baletul „Marte și Flora” de Carol Kurpinski 14.00: Muzică ușoară 14.30: Muzică populară din Ardeal 15.00: Concert distractiv 15.45: Actualitatea literară 16.00: Muzică ușoară 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Melodii populare românești interpretate de amatori 17.10: Opere de Mozart — fragmente din „Flautul fermecat” 17.50: Știința în slujba păcii 18.00: Sonatele pentru pian de Beethoven în interpretarea lui Wilhelm Kempf: Sonata nr. 27 opus 90 în Mi minor 18.20: Program muzical pentru frunțași în producție 19.00: Scrisori din țară 19.10: Cîntă Georg Ots 19.30: Muzică de dans 20.15: Orchestra de muzică populară „Garofița” din Botoșani 20.30: Muzică de dans 21.15: Ce știm despre cărți — „Cartea în editură” de Ion Marinescu 21.25: Din comora folclorului nostru 22.25: Muzică de dans 23.10: Lucrări de Haendel — Concerto grosso în Re minor nr. 10; Suita „Foc de artificii”.

Programul II 12.15: Ansambluri corale ale caselor raionale de cultură din Piatra Neamț, Orăștie, Tîrgoviște, Titu și Giurgiu 12.35: Fragmente din opera „Voievodul țigănilor” de Johann Strauss, cu: Arta Florescu, Magda Ianculescu, Mihaela Botez, Maria Săndulescu, Cornel Stavru, Octav Enigărescu, George Mircea, Ion Stoian, Al. Virgolici 13.15: Muzică populară românească 13.37: Muzică ușoară cînbucă 14.10: Muzică vocală și instrumentală 14.30: Tangouri și valsuri de concert 15.00: Din muzica popoarelor 15.30: Concert în Re minor pentru vioară și orchestră de Vieuxtemps, solist Zino Francescatti 16.10: Prelucrări corale 16.30: Piese interpretate la violoncel 17.00: Muzică de estradă 17.30: Încemnări de reporter 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Muzică populară românească 18.30: Arie din operele lui Puccini 19.00: Suita simfonică de Dinu Lipatti 19.30: Pe teme internaționale 19.40: Muzică ușoară de Gelu Solomonescu și George Grigoriu 20.00: Muzică de dans 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Cîntă Ioana Radu 21.15: Muzică de dans 21.45: Agenda teatrală 22.00: Muzică de dans 22.26: Simfonia nr. 41 în Do major „Jupiter” de Mozart — Orchestra Radiodifuziunii din Berlin, dirijor Franz Konwitschny 23.10: Muzică de dans.

COLOCATARI CU SCHIMBUL

Șoprița cu trei ochi tuatara, locuitoare a deșerturilor din insulele neo-zeelandeze, care după spusele specialiștilor trăiește în medie 500 de ani, nu-și bate capul cu problema locuinței — cum face rudele ei. Ea se instalează în cuibul comod și uscat al albatrosului. Pe ce limbă se înțeleg cei doi colocatarî nu se știe. Dar fapt este că, potrivit unei ordini bine stabilite, ei folosesc cuibul în două schimburi. Albatrosul se întoarce acasă noaptea, exact atunei cînd șoprița pornește la vînațoare. Se înțimplă uneori ca pasărea-gazdă să fie iritată de musafirlul ei, în care caz îl alungă. Atunci, fără să se împotrivească și fără să facă scandal,

tuatara se mută în cel al alt albatros.

PE O SINGURĂ LUNGIME DE UNDĂ

Inginerii polonezi au realizat aparatul necesar transmiterii miterii concomitente — singură lungime de undă a cîte 12 convorbiri radiofonice bilaterale. „Compzarea” canalului radiotelegrafic a fost obținută destul de simplu dar foarte ingenios. La intervale regulate, perechile de interlocutori excepția uneia singure, deconectate pentru o fracțiune de secundă. După o altă fracțiune de secundă este excepția celei de secundă este excepția această pereche, fiind schimb conectată o altă pereche. Întreruperile fiind de foarte mică durată, interlocutorii nu se dau seama.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ 3 MARTIE 8.50: Gimnastică 9.00: Emisiunea pentru copii și tineret: Filmul „Cinci și unu”; Coruri din opere (ansamblul de elevi al Clubului sindicalilor din învățămînt); Teledocumentar pionierilor; „Căpitanul Val-Virte” primește un semnal S.O.S. (reluare) 10.30: Rețeta gospodinei 11.00: Emisiunea pentru sate 11.30: Varietăți. Transmisiune din Studioul de concerte al Radioteleviziunii. Își dau concursul: Magda Ianculescu, Irinel Liciu, Ion Dacian, Gabriel Popescu, Magdalena Popa, Marina Voica, Amato Checiulescu, Florin Dorian, Mircea Crișan, Ioana Butnariu, Const. Dușu, Maria Pietraru, Nicușor Predescu și alții. Conducerea muzicală: Sile Dinicu. Coregrafia: Gabriel Popescu. În pauză: Jurnalul televiziunii. 20.30: Filmul documentar „Un oraș neobișnuit” 20.45: Filmul artistic românesc „Omul de lingă tine”. În încheiere: Buletin de știri.

LUNI 4 MARTIE 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Album-ghicitorie pentru pionieri și școlari: Capitalele țării 19.40: Filmul-balet „Frumoasa din pădurea adormită” (producție R.D.G.) 20.30: „File din opere”. Cîntă soprana Elena Dima-Toroiman, baritonul Dan Iordăchescu și basul Constantin Gabor 21.10: Premieră „De la New York la Iasnaia Poliana” — emisiune primitivă din partea Televiziunii sovietice 21.50: Telesport. În încheiere: Buletin de știri.

MARTI 5 MARTIE 18.30: Universitatea tehnică la televiziune: „Procedee și utilaje moderne de forjare în construcția de mașini” 19.00: Jurnalul televiziunii. 19.15: Pentru copii: Mîini îndemnatice; Surprize pentru 8 martie; „Cum cred că va arăta orașul sau satul meu cînd voi fi mare”; Iurie Darie răspunde copiilor care au trimis desene 19.45: Șah 20.00: Transmisiune de la Teatrul Tineretului: „De n-ar fi iubiri” de Dorel Dorian. Din distribuție: Marcel Angheliescu, Constantin Codrescu, Eugenia Eftimie, Leopoldina Bălănuță și alții. Direcția de scenă: Radu Penčulescu. În pauză: Emisiune de știință și tehnică: ciclul „Metode nucleare de măsurare a timpului” (I). În încheiere: Buletin de știri.

MIERCURI 6 MARTIE 17.00: Emisiunea pentru cluburile din întreprinderi. Din cuprins: 6 martie 1945; Teledocumentar săptămînni; Din activitatea comisiorilor inginerilor și tehnicienilor; Inovații și inovatori; În vizită la laboratorul central al Ministerului Industriei Ușoare; Muzică ușoară. Interpretează o formație condusă de Petre Munteanu. Soliști: Aida Moga, Ion Julia și Alexandru Miron 19.00: Emisiunea pentru sate. Din cuprins: Tribuna brigadierului; Reportaj filmat: Prietere crescătorii de păsări; Dicționar tehnic: Muger vegetativ, mugur florifer; Întîlnire cu brigada științifică; Muzică populară românească.

JOI 7 MARTIE 18.30: Universitatea tehnică la televiziune: „Fabricarea maselor plastice” de ing. Dan Cornilescu. 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: „De ziua ta, mămică!” 19.30: Transmisiune de la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: „Trandafirii Doftanei” de Norbert Petri. Libretul: Daniel Drăgan. Interpretează ansamblul Teatrului muzical „Georgehe Dima” din Brașov. Conducerea muzicală: Dinu Niculescu. Regia artistică: Hero Lupescu. În pauză: Filmul documentar „Zile de sîrbătoare” — o producție a Studionului „Al. Sănia”. În încheiere: Buletin de știri.

SIMBĂȚĂ 9 MARTIE 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Pentru tineretul școlar: Despre arta baletului 19.35: În fața hărții 19.45: Cîntece și dansuri populare românești 20.45: Sonete 21.05: Mosaic de scurt metraje 21.55: Muzică ușoară. Cîntă o formație condusă de Paul Ghențer. Soliști: Dorina Drăghici, Anca Age-molu, Norocel Dimitriu și Luigi Ionescu. În încheiere: Buletin de știri.

Cuvinte încrucișate

CONSTRUCȚII

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
L	E	R	A	S	A	8	9	10	11	A
2	A	T	E	L	I	E	R	T	S	A
3	B	A	R	A	T	A	L	A	C	H
4	L	C	M	A	F	A	I	A	D	
5	A	F	A	C	A	T	A	R		
6	M	E	T	F						
7	C	O	L	O	A	N	A	L		
8	A	L	I	N	I	A	A	E	S	
9	M	O	N	T	A	T	O	R	I	
10	I	Z	A	T	N	I	T			
11	L	R	E	T	E	R	I	V	A	
12	E	L	E	V	A	R	O	S	I	T

ORIZONTAL: 1) Construcție deschisă, anexă a unei clădiri — Autorul melodiilor „Cîntecul de casă nouă”. 2) „Mica uzină” a unui șantier de construcții — Încăperi. 3) Trecere oprită — La poartă. 4) Calc! — Pronume — Partea din față a unei clădiri. 5) Notă muzicală — Etaje. 6) În ciment! — Își construiesc case noi în sate. 7) Susține și înfrumusețează o construcție — Articol. 8) A așeza în linie dreaptă — Și în această parte a Capitalei s-au construit noi blocuri. 9) Tehnicienii într-o ramură industrială — Măsură agrară. 10) Nume feminin — Elemente de îmbinare la construcții metalice. 11) Cea electrică, la fel cu cea de apă și canalizare, se dezvoltă în funcție de noile construcții — Zăvor. 12) Școlăriță — Imbujorate.

VERTICAL: 1) Îmb mîntea acoperișului — construcții pentru tinerii diosi. 2) Cameră de de (mold.) — Cuburi de p încadrate la intrările construcții (sing.). 3) Curo (reg.) — Lantern Aliaj utilizat la inst: — Oficiul Național de rism — Perioadă de t 5) Ciur — Produs ce utilizat în construcții Insulă în Marea Tireniană; Comunitate de oamen Fațada unei case — I (reg.). 8) Intinsă — în Brazilia. 9) Schele Floarea... ochiului. 10) șini pe șantierul de cons ție — A apărea. 11) Pe rul unei lămpi fermece Pronume — Acut! 12) I și mai scurt — Poarta Cuvinte rare: ARU, I AEA.

Golești, 1826

În planul acțiunilor culturale pe acest an este prevăzută și deschiderea pe lângă Muzeul din Golești a unei secții privind începuturile școlii românești. Aici, la Golești, a luat ființă una din primele școli rurale românești, inițiativa fiind luată în 1826 de logofătul Dinicu Golescu. Școala a funcționat în șase odăi ale conacului său, cu profesorii aduși de la București. Elevii erau admiși aici „fără nici o plată” — cum amintesc documentele vremii — și fără deosebire de clasă socială.

La școala din Golești a predat un timp ca profesor și Eliade Rădulescu. Ea a funcționat până la moartea lui Dinicu Golescu (5 oct. 1830). După aproape 20 de ani, soția lui Dinicu Golescu, reînnoind gestul soțului ei, redeschide pentru un timp școala.

O dată cu aceste rânduri vă trimitem și o fotografie. Ea reprezintă clădirile restaurate ale vechiului conac, azi muzeu. În camerele din stînga foisorului a funcționat școala rurală deschisă în urmă cu 137 de ani de Dinicu Golescu.

Ion CRUCEANĂ,
funcționar la Sfatul popular
al Regiunii Argeș

Lipova și izvoarele ei

„În ce constă valoarea curativă a stațiunii balneare Lipova — în a cărei apropiere sînt de curînd stabiliți?”

TITI BĂRARU,
Lipova,
str. Avram Iancu nr. 17

Răspunde prof. dr. **ION OPREANU** de la clinica Institutului de balneofizioterapie din București.

Stațiunea balneară situată la 2 kilometri de orașul Lipova din preajma Aradului, în valea pîrului Sistorovăț, într-o regiune frumoasă de coline acoperite cu stejari și frasin, are patru izvoare minerale. Cunoscută de mai bine de 400 de ani, ele nu au fost însă folosite decît în ultimele decenii.

Importanța băilor Lipova rezultă din valoarea curativă a climatului stațiunii și a izvoarelor de ape minerale. Lipova are un climat de trecere de la continental la mediteranean, lipsit de vînturi și umiditate. Primăvara e timpurie și toamna tîrzie, cu zile frumoase. Temperatura medie variază între —1° iarnă și +20° vara. Vara este lipsită de ceață, iar pe anul întreg se înregistrează în medie 150 de zile însoțite de soare. Localitatea este uneori străbătută de curenți de aer cald maritim.

Apele minerale din Lipova sînt în general carbogazoase,

feruginoase, bicarbonate, calcice, sodice, atermale și cu o mineralizare de 2 grame la litru. Izvoarele nr. 1, 2 și 3 sînt folosite în cură internă, iar izvorul nr. 4 în cură externă, pentru băi. Apele pentru cură internă se folosesc în gastrite și dipepsiile cu lipsă de aciditate gastrică. În afecțiunile hepatobiliare cu hipoaciditate gastrică, în anemiile secundare și în afecțiunile căilor urinare.

Apa minerală pentru cură externă a izvorului nr. 4 este colectată într-un bazin acoperit, în care se poate face baie de acid carbonic, cu efect înviorător și plăcut. Lîngă bazin sînt amenajate o plajă și cabine. Băile carbogazoase din Lipova sînt indicate în bolile aparatului cardiovascular, în afecțiunile ginecologice cronice, în unele afecțiuni ale aparatului locomotor cu caracter reumatic degenerativ și într-o serie de tulburări endocrine cu hipofuncție glandulară.

Oamenilor muncii veniți la odihnă și tratament li se asigură cazare și masă adecvată; ei au la dispoziție club, sală de lectură, terenuri de volei și de fotbal, echipament pentru tenis de masă. Se poate vizita muzeul de antichități și se pot organiza excursii la ruinele cetăților Lipova și Soimus, aflate la o depărtare de cîteva kilometri.

Ce sînt avenele?

La această întrebare a cititorului nostru I. Dobrescu din Pitești, răspunde **TRAIAN ORGHIDAN**, director adjunct științific al Institutului de speologie „Emil Racoviță” al Academiei R.P.R.

Avenele se prezintă ca niște puțuri naturale, mai largi sau mai înguste, mai adînci sau mai puțin adînci, fiind săpate în masivele calcaroase

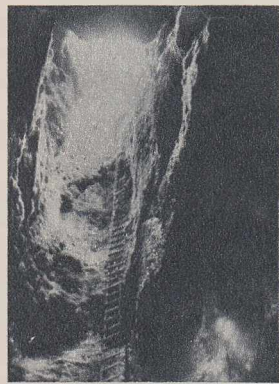
Coborîrea într-o avenă cu ajutorul firului de oțel.

prin acțiunea apei (acidulată de CO₂) care atacă roca. Foarte adesea avena constituie punctul de pătrundere într-o peșteră care nu are altă legătură cu exteriorul, cu alte cuvinte există destule peșteri — și la noi în țară chiar — formate din două părți deosebite: o primă parte, cea verticală — avena — care în profunzime dă într-o a doua parte ce se prezintă ca o peșteră orizontală. Alteleori, una și aceeași peșteră prezintă mai multe astfel de avene care străbat masivul calcaros pînă la suprafața lui.

Din cauza acestor legături dintre avene și peșteri, exploratorii speologi sînt foarte tentați să le cerceteze, dar coborîrea în avene nu este prea ușoară atunci cînd sînt mai adînci și cînd traiecul

lor nu prezintă trepte sau măcar porțiuni cu pantă mai slabă. Amintim cazul nefericit al explorării avenei Pierre St. Martin din Pirinei, unde francezul Loubens și-a găsit un sfîrșit tragic. Capătul unui fir de oțel lung de 300 m s-a rupt în momentul cînd speologul era tras spre suprafață.

Pot fi citate numeroase exemple de avene de la noi din țară. În ghetarul de la Scărișoara se pătrunde printr-o avenă largă în care au fost

O avenă din bazinul Vîrtoape (Raionul Baia de Aramă, Regiunea Oltenia).

amenajate scări. Avena „1 Mai” de lîngă Scărișoara a fost explorată de cercetătorii filialei din Cluj a Institutului de speologie, care au coborît aici cu scările peste 200 m! Nu departe de acolo, în plautul denumit de speologi „Lumea Pierdută”, au fost explorate mai multe avene de 80-100 m.

La noi în țară mai există însă foarte multe avene care vor trebui explorate în viitor. De pildă în partea calcaroasă a Munților Retezat, în muntele Drăgășanu, există mai multe avene, cam la cota 2.000, care ar putea fi extrem de adînci. De aceea nu este imposibil să se descopere și la noi abisuri rivalizînd cu avena Berger din Franța, care are ceva mai mult de 1.200 m!

La Weimar

Împreună cu alți turiști romîni am făcut o excursie, prin O.N.T.-Carpați, în Republica Democrată Germană. Cu acest prilej am vizitat și orașul Weimar, unde marele Goethe și-a petrecut cea mai mare parte a vieții. Am vizitat Muzeul memorial „Goethe”, apoi am fotografiat statuia marelui poet și gînditor în fața căreia se afla grupul nostru.

Gh. STOICA,
regizor, Craiova

„Autografe” pe... ziduri medievale

Vă trimitem o fotografie reprezentînd un colț al castelului de la Hunedoara. Priviți-o cu atenție și veți observa urmele pe care și le-au lăsat pe zidurile medievale o seamă de vizitatori lipsiți de respectul cuvenit monumentelor istorice. „Autografele” lor pot fi văzute chiar de la intrarea în castel, mai exact de la străvechiul post de pază. Cine sînt autorii? Întrucît și-au scris singuri numele pe zidurile castelului, merită — cred — să fie „popularizați” și pe această cale. Iată deci cîteva din aceste nume: Rusu I. Vasile și Ovidiu Toma — Hunedoara, Nicolas Iosif — Cluj, Ștefan Murgool ș.a.

Autorii n-au uitat să zgîrie pe pereți și data: 1962. Anul în care castelul huniazilor se afla în restaurare.

Ioan NEȚ,
muncitor — Deva

Cititorii către cititori

Următorii cititori doresc să corespundă prin poștă: I.S. Bales-Cogan, elev, Chișinău 24, str. Dimo nr. 22, ap. 22. R.S.S. Moldovenească. U.R.S.S.: filatelle; Mihail Gudaitis, elev, Kotovsk, str. Lenin nr. 148, Raionul Kotovsk, R.S.S. Moldovenească. U.R.S.S.: filatelle; Ion Suceveanu, com. Solotvino, str. K. Marx nr. 100, Raionul Rahovski (Zakarpátie), R.S.S. Ucraineană, U.R.S.S.: teme diverse; Osipiuk Jan, Warszawa 12, ul. Kazimierzowska 46/48 D.S. 2, R.P. Polonă: filatelle, sport (în rusă, germană, engleză); Owierczuk Lucjan, Czyzyki, p-ța Nowoborzowa, pow. Hajnowka, woj. Białystok, R.P. Polonă: filatelle, teme diverse (în rusă și germană); Popa Magdalena, elevă, Timișoara, str. Gh. Sincal nr. 23; ilustrate; Mihail Purnichi, elev, Fălticeni, Școala medie nr. 1; ilustrate; Miștea Leontina, elevă, Galați, str. Pavel Teacenco nr. 24:

ilustrate; Tartolomei Maria, elevă, Timișoara, str. Popovici Bărcănuș nr. 40 A; ilustrate; Oprîșă Ioan, elev, str. T. Vladimirescu, bloc 17, sc. 1, ap. 34, Lupeni, Raionul Petroșani; ilustrate; Agagiu Alexandrina și Gheorghie Nedelea, elevi, Brăila, str. I. V. Micurin nr. 34 A; ilustrate; Manolache Nicolae, elev, Mizil, str. 23 August nr 70; ilustrate, filatelle, muzică; Nicoleta Izvoranu, elevă, Ploiești, str. Ștefan cel Mare nr. 44; ilustrate; Florica Bojin, elevă, Bocșa I, gara Variova, Regiunea Banat; ilustrate; Iconița Bandu, elevă, Bocșa I, str. Birzavei nr. 6, Regiunea Banat; ilustrate; Paul Vilcu, elev, Nehoiu, Raionul Cislău, Reg. Ploiești; ilustrate; Dolna Telea, elevă, Pitești, bd. R.P.R. nr. 30 B, bloc 6; ilustrate; Nuți Șurliu, studentă, Timișoara, str. Clujului, bloc 7; ilustrate; Toader Mariana, elevă, Tulcea, str. Caragiale nr. 12; ilustrate; Dida Cristian, funcționar, Tulcea, str. Lupeni nr. 14; ilustrate.

Pe scurt

I. Pop, Turda. Pentru a vă asigura primirea tuturor numerelor din „Flacăra”, vă recomandăm să vă abonați prin difuzorul din întreprinderea dv. sau direct la oficiul poștal.

Alexandru Arsenescu, Onești. Urmăriți rubrica noastră „Cititorii către cititori” și veți găsi adresele ce vă interesează. E singura cale prin care vă putem pune în legătură cu alți filateliști. **Ionel Radu, Brăila.** Căutați numerele respective ale „Flacărei” la secția de difuzare a presei din cadrul oficiului poștal local.

Titi Gheorghiu, Vaslui. Am apreciat unele din textele dv., însă nu vă putem adresa aceleași încurajări și în domeniul caricaturii; e evidentă, deocamdată, absența unei pregătiri corespunzătoare.

Caricatura trebuie să respecte legile desenului artistic, pe care un bun caricaturist trebuie să le studieze temeinic.

De la fotocorespondenți

Spre cabana „Piatra Mare”. (A. Balaban, Pitești)

Într-o casă de colectiviști din Maramureș. (V. Sasăranu, Baia Mare)

Noul magazin cu autoservire din centrul minier Petroșani. (Ileana Tereș)

FLACĂRA

Revistă social-politică și literar-artistică

Anul XII—Nr. 9(405)
2 martie 1963

REDACȚIA:
BUCUREȘTI
PIAȚA ȘCIINTEI

Căsuța poștală: 3507
of. 33, Tel. 17.60.10
int. 1744

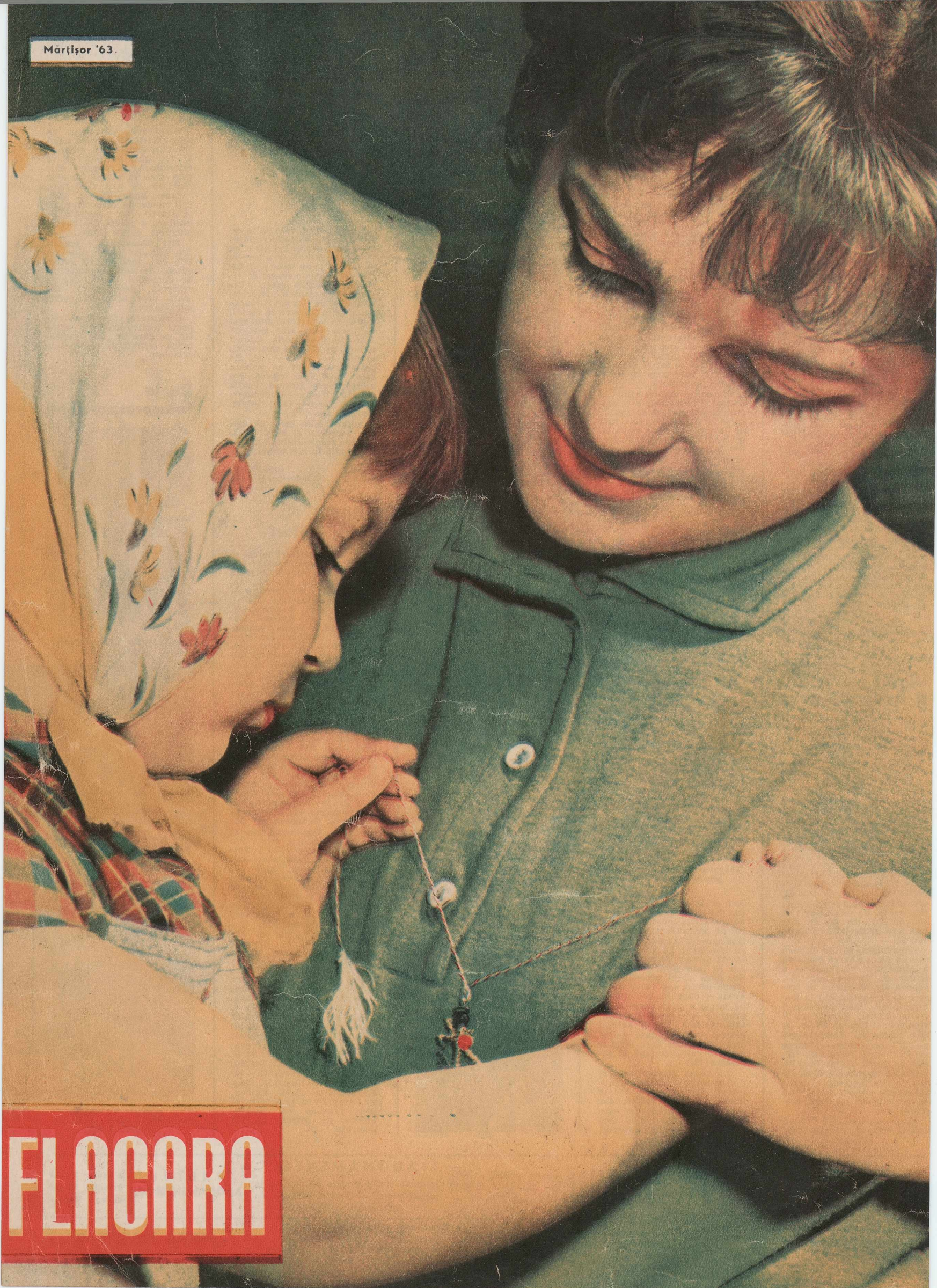
ABONAMENTE:

la toate oficiile poștale din țară și la factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

PREȚUL
ABONAMENTELOR:

3 luni: 26 lei
6 luni: 52 lei
un an: 104 lei

Martisor '63.

FLACARA